

Mluvené Slovo skrze
Williama Branhama

EFEZSKÉ OBDOBÍ CÍRKVE

kázáno 5. prosince 1960
v Jeffersonville, Indiana USA

„Mluvené slovo je originální semeno“

Vážený přátelé, prosím, věnujte pozornost tomuto malému vysvětlení k této brožuře. Všechny citáty, které bratr Branham četl přímo z Písma, jsou zde psány proloženým písmem. Biblické citáty, které volně cituje, jsou uváděny v uvozovkách.

Mluví-li bratr Branham o Bohu, Ježíši Kristu, Duchu svatém a užívá k Jeho označení zájmeno, užili jsme při psaní zájmen na počátku velkých písmen. Pokud např. věta začíná zájmenem a je tím míněn Pán, píšeme obě písmena velká. (ON).

Všem čtenářům Bible je jasné, že existuje více společenství, která si činí nárok na označení „církev“, ale pouze jedno je tak označováno Bohem samým. O jiných je psáno v Bibli jako o nevěstce, jejích dcerách (Zj. 17, 5), sektách zatracení (2. Petr 2,1) atd. V této brožuře je o nich hovořeno jako o katolickém kostelu a ostatních kostelech.

Efezské období církve

kázáno 5. 12. 1960

v Jeffersonville USA

Je to dobře, že jsme dnes večer opět zde na bohoslužbě. Radujeme se společně z líbezného obecenství u Slova. Radujete se také? Tak je to správné. Prožíváme nádherný čas. Důvěřujeme Bohu, že nám i nadále pomůže. Ani hrob nad námi nemá žádnou moc. Osten smrti byl vytažen.

Máme báječný čas. Pán nádherně žehná. Potom, co jsem dnes ráno odvedl děti do školy, šel jsem do pracovny, abych se zabýval Slovem Božím a teprve před chvílí jsem vyšel ven. Bylo to krásné. Také včera večer jsem byl dlouho vzhůru.

Asi ve 2.30 hod. ráno šli kolem lidí, kteří mne prosili o modlitbu za malé děvčátko, které umíralo. Jsem si jist, že ji Pán uzdraví. Vážili dlouhou cestu z Bedfordu v Indianě s prosbou, abychom se za to děvče modlili. Oba bratři byli včera večer v bohoslužbě, jeli pak domů, vrátili se s tím děvčetem a pak museli zase zpátky. Jistě byli na cestě celou noc. Je dobré vědět, že lidé mají takovou důvěru a víru v Boha. Je to veliký den, ve kterém žijeme. Očekáváme, že sledováním sedmi oběžných dopisů můžeme obdržet hojněji a stále více.

Dnes večer vás propustím dříve. Bude to lepší, neboť lidé musí zase do práce. Včera večer jsem byl hotov krátce po deváté.

Jsme šťastni, že máme mezi sebou dnes večer kazatele, kteří nás navštěvují. Dá-li Pán, budeme dnes večer hovořit o prvním okružním psaní a zítra o druhém. Jsem si jist, že Pán má pro nás připravené požeňování.

Mějte na paměti, o čem jsem se již zmiňoval pro případ, že spolu nebudeme souhlasit v teologických věcech. Chtěl bych předestát, že ty citáty jsem převzal z autentických církevních dějin. Historici nejsou zainteresováni na tom, zastupovat něčí mínění, jen píšou o skutečích, které náboženské instituce dělaly. Přirozeně se vynasnažím, abych Boží část výkladu vyložil tak dobře, jak jen je možné. Jestliže někdy mluvím trochu ostře, pak to tak nemíním. Všichni, kdo mne znáte, víte, že to tak nemíním. Ale abych podtrhl nějaký bod, musím to udělat. Zarazíme-li do dřeva hřebík, pak ho nemůžeme jen narazit. Potom nedrží. Musíme ho zapustit, aby držel. O to se snažím. Není mým přáním odporovat, neboť káži k lidem ze všech denominací.

Nedávno jsem pozoroval velké stádo dobytka. Každé zvíře mělo na uchu označení své krevní skupiny. Dozorce to kontroloval. Žádné zvíře nemohlo být vpuštěno do stáda bez tohoto znamení. Úplně jedno, jakého bylo původu. Tak to bude ve dni soudu. Bude to znamení krve, nač On bude hledět. „Jestliže spatřím krev, pomínu vás.“

Nuže, dnes skončíme včas, abychom mohli opět zítra večer přijít. Připadá mi těžké, zadržovat ty velké věci, které jsou pro nás připraveny. Chtěl bych je říci v jednom večeru. Víte, to je můj způsob. Ale musíme něco ponechat pro každý večer.

Než otevřeme Knihu knih, povstaneme k modlitbě a s úctou skloníme hlavy k modlitbě.

Náš nebeský Otče, přibližujeme se opět k Tvému velkému svatému trůnu. Přicházíme, aniž bychom kolísali ve víře. Přicházíme, protože jsme byli k tomu pozváni. Nemůžeme říci, že přicházíme ve jménu nějakého určitého sboru nebo denominace, ani ve jménu tohoto sboru nebo v našem vlastním jménu, neboť potom bychom si nebyli jisti, zda by nás Bůh vyslyšel. Ale Ježíš nám řekl: „Oč byste prosili Otce ve jménu Mému, to učiním.“ Otče, přicházíme ve jménu Ježíše, proto víme, že nás vyslyšíš.

Jsme tak rádi, čteme-li o mučednících, kteří své svědectví zpečetili vlastní krví. Ó Otče, cítíme, že v tomto čase děláme málo. Prosím Tě, Pane, abys nám odpustil všechnu nedbalost a otálení ve Tvé říši. Prosíme, abys nás nově pomazal, zatímco budeme číst Tvé Slovo. Vidíme utrpení, kterým spasená církev živého Boha procházela v minulosti. Prosím Tě, nebeský Otče, mluv Ty dnes večer skrze nás. My nevíme, co má být řečeno. Čekáme a prosíme Tě v modlitbě, neboť jsme ve Tvé přítomnosti, ó Bože, ve Tvé církvi a prosíme, aby Duch svatý, který je nad těmito lidmi, dnes večer byl tak mocný, aby každé srdce bylo pohnuto evangeliem, abychom zaujali nově své postavení a měli novou naději pro budoucí období. Daruj to, Pane. Vidíme, že fíkový strom rozkvetl, Izrael se

stal národem. Dny pohanů se chýlí ke konci a jsou sečteny. Vyhlížíme po příchodu našeho velkého Spasitele, Pána Ježíše Krista. Putuj mezi námi, ó Pane, jak to říká Tvé Slovo, že putuješ uprostřed sedmi zlatých sviců; tak putuj dnes večer v našem středu, ó Pane, varuj naše srdce před zlým, které leží před námi. Dej nám správné porozumění pro Tvé Slovo. Prosíme o to ve jménu Ježíše. Amen.

Můžete se posadit. Jak jsem již řekl, píší si každý den, co mám říci o časech a místech, týkajících se záležitostí náboženských dějin. Jsou to již dějiny a my vidíme celý vzor, jak to zapadá až do dnešního času. Jsem si jist, že jste v neděli všichni prožívali nádherný čas jako já. Co nyní probíráme? Zjevení Ježíše Krista.

Zjišťujeme, že Bůh ve Zjevení ukazuje, kdo On je. To je to první ze všech zjevení, na které narazíme. Bůh se dal poznat, kým je. Ježíš nebyl třetí osobou nějaké trojjedinosti. ON byl plnost božství tělesně. ON byl Otec, Syn a Duch svatý. To je zjevení.

Ve stejné kapitole je řečeno 4x, že On je všemohoucím Bohem, který byl, který jest a který přijíti má, Kořen a Výstřelek Davidův. Budeme se snažit vysvětlit všechny nejasnosti, neboť nevím, kdy zase budeme moci o tom mluvit. Možná, že již nikdy, neboť čas pomine ve věčnosti.

Mnozí bratři a učitelé Bible jsou jistě způsobilější než já hovořit zde o tom. Možná, že mohou podat lepší výklad, ale Bůh to položil na mé srdce, abych to udělal. Byl bych pokrytec, kdybych vám neřekl přesně to, co vidím jako správné. Chtěl bych vždy s jistotou před Bohem říci: „Nezůstal jsem vám dlužen zvěstovat vám celou radu“, jak řekl Pavel: „abych vás dnem i nocí se slzami napomínal, aby církev obstála.“ Jsou-li někteří ztraceni, nechť není vyžadována jejich krev z mých rukou, neboť onoho dne bych chtěl být prost od krve všech lidí. Jestli s tím nesouhlasíte, nechť se to děje v přátelském způsobu, pak bude všechno dobré. Možná, že Pán zjeví něco, co pomůže nám všem společně.

Nu, On se nejprve zjevil sám, abychom pochopili, kdo On je. Před nějakým časem jsem mluvil o pokropení a křtu na jméno Otce, Syna a Ducha svatého. Řekl jsem, že je to křest katolický a nikoli protestantský, ani novozákonní. Doufám, že jsem to vysvětlil úplně jasně. Ptal jsem se, může-li mi někdo ukázat některé biblické místo, kde by byl někdo, až do doby Nicejského koncilu, kdy byl založen katolický kostel, pokřtěn na jméno Otce, Syna a Ducha svatého. Prosím, ukažte mi to. Potom bych si na sebe pověsil tabulku s nápisem „falešný prorok“ a procházel bych s tím ulicemi. Neříkám to proto, abych byl tvrdý, nýbrž proto, abych ukázal, že je to pravda.

Bible Ho zde zjevuje jako všemohoucího Boha, který se stal masitým tělem a bydlel mezi námi. Otec, Syn a Duch svatý. Ne tři bohové, anebo Bůh rozdělený ve tři. Je to jeden Bůh, který se zjevil třemi způsoby: v Otci, Synu a Duchu svatém. Bůh sestoupil do zahrady Eden, chtěl zbudovat cestu zpět k srdcím lidí, aby žili a mohli být opět jako synové a dcery Boží s Ním. ON je Bůh nad námi, Bůh s námi a Bůh v nás. To je ten rozdíl. Vidíte?

V první kapitole Zjevení Písmo jednoznačně ukazuje, že toto je jediná kniha Bible v Novém zákoně jako celek, na kterou dal Ježíš Svoji pečeť. Na začátku řekl: *Blahoslavený, kdo čte i ti, kteří slyší ...* Na konci řekl: *Jestliže by kdo přidal k těmto věcem, žeť jemu přidá Bůh ran napsaných v knize této. A jestliže by kdo ujal od slov proroctví tohoto, odejme Bůh díl jeho z knihy života.* Je to dokonalé zjevení Ježíše Krista. Prokletí spočívá na těch, kteří z toho něco odejmou. Jestliže z Něho uděláme tři, pak víte, co se stalo. Vidíte, vaše jméno bude vyškrtáno.

Nikdo, žádný protestant ani první církev přece nikdy nevěřili ve tři bohy. O tom se vedl velký spor na koncilu v Nicei. Ani jeden neudržel rovnováhu. Lidé ‚trojjedinosti‘, kteří věří v Trojici a nakonec vytvořili katolický kostel, přešli plně k trojjedinosti a udělali z Boha tři osoby. Druhá skupina věřila, že Bůh je ‚Jeden‘ a přešli na druhou stranu a stali se z nich ‚Jednotáři‘. Převrácení jsou oba.

Ježíš nemohl být Svým vlastním otcem, ani nemohl mít jiného otce – pak by to byli tři bohové. To nemůže být. Jestliže je Jeho otcem jiná osoba nežli On a Duch svatý je ještě jinou osobou, pak by byl nemanželským dítětem. Bible říká, že Duch svatý je Jeho Otec (Mat. 1, 18-20). Jestliže máme Ducha svatého, pak to není Duch svatý jako jiná osoba, je to Otec v nás ve jménu Ducha svatého, který nás používá ke Své službě. Tento Duch jednou bydlel v Muži nazvaném Ježíš, vrátil se zpět a nyní je v nás. Ten stejný Jehova Bůh! Vidíte?

Neexistují tři bohové. Tři bohové byli přeneseni z pohanství. Jestliže tu budete moci být celý týden bez předsudků a budete sledovat církevní dějiny, stejné knihy dějin, které mám já, pak uvidíte, že všechno souhlasí. Historici neměli předsudky, měli zájem jen o to, sepsat všechno tak, jak se to stalo.

Vidíte, jak se to u Luthera vplížilo, skrze Wesleye vzrostlo a v posledních dnech bylo odhaleno – křest ve jménu ‚Otce, Syna a Ducha svatého‘. Dejte pozor, jak to přišlo do katolického kostela, do temného období, jak se to pohnulo u Luthera i Wesleye, ale v Laodicii (na konci) to mělo být odhaleno. To souhlasí. Toto všechno nejsou jen dějiny, ale také Bible.

Dnes večer se pustíme do sedmi poselství, která byla v době, kdy se tato kniha psala, adresována sedmi sborům v Malé Asii. Tyto sbory měly v tom čase poznávací znamení budoucích období církve. V té době bylo více sborů, jako v Kolossis a mnohé jiné, ale těchto sedm církví Bůh zvolil podle jejich charakteristických vlastností.

Vidíme Jež tedy uprostřed sedmi zlatých svícňů. Ve Svě ruce měl sedm hvězd. Sedm hvězd, jak čteme ve 20. verši 1. kapitoly je sedm andělů sedmi sborů. Toto zjevení v době Bible ještě nebylo srozumitelné. Co by jim to bylo platné vědět, že musí ještě tisíce let bdít a čekat, nežli se Ježíš vrátí. Jim to nebylo dáno.

A řeknu vám, katolíci, luteráni, metodisté a tak dále, Martinu Lutherovi nebylo dáno to světlo, jaké dnes na Slově je. Ani John Wesley ho neměl. John Wesley kázal posvěcení, přes které Luther přešel. Světlo přichází tehdy, když je potřebujeme. Bůh to vysloví a nám to není zjeveno, je to skryto před našimi zraky až k tomu dni, kdy to může Bůh odhalit. Co se asi stane, jestliže odsud odejdeme? Ano, jsem si jist, že toho je ještě velice mnoho, o čem nic nevíme. To souhlasí. Jestliže vezmeme celou knihu Zjevení, nalézáme ještě sedm pečetí, které jsou na konci Knihy zapečetěné. Není to napsáno ani v této Knize. Tyto pečete mají být otevřeny během tohoto období. Posledních sedm tajemství Božích má být zjeveno.

Ó, chtěl bych o tomto tématu pojednávat celou zimu, jistě – o sedmi obdobích církve.

Když Jan slyšel těch sedm hromů, bylo mu zakázáno o nich napsat. Jan slyšel hlas a Kniha byla zapečetěná. Ta Kniha byla zapečetěna na zadní straně sedmi pečetěmi, ale ve dni, kdy budou pečete otevřeny, mají být tajemství Boží ukončena. Bůh bude poznán Svou církví; ne ve třech osobách, ale v jedné osobě. Tajemství Boží bude zjeveno. Jestliže toto všechno bude plně zjeveno, pak má být těch sedm tajemství oznámeno církvi, neboť církev bude žít pod inspirací Ducha svatého. ON se pohybuje v jejím středu a dokazuje, že žije, když činí znamení. ON žije mezi námi a my uctíváme živého Krista, který dlí v našem středu.

Neočekávejte nikdy nic od velkých sborů nebo velkých věcí. Jestliže se dostaneme až do letničního období, poznáte, kde padly. Slovo „Laodicea“ znamená „bohatý, nic nepotřebuje“, ale jsou nazí, bídni, slepí, mizerní a neví to. Vidíte? Pachtí se za bohatstvím, velikými budovami a mnohým dalším.

V očích světa byla církev vždycky pokládána za špínu země. Všichni lidé ji nenáviděli, zatlačena do uliček a musela bydlet kdekoli. Čtete Žid. 11, posledních šest až osm veršů: v beránčích a kozích kůžích; v pustinách a pohořích, v nedostatku, utiskování a zle s nimi nakládali. Jak jednou obstojí naše svědectví ve srovnání s tím jejich ve dni soudu? Vidíte, lidé oněch dnů.

Nu, máme sedm období církve, která bych chtěl namalovat. Pochybuji, že to můžete odtamtud vidět. Vím, že vy, kteří sedíte tam, nemůžete tu kresbu rozpoznat. Podržím to nahoře, abyste tomu mohli lépe porozumět. Církev začala o letnicích. Může to někdo popřít? Ne, jistě ne. Církev začala o letnicích letničním požehnáním, byla předurčena Ježíšem Kristem a měla se stejným požehnáním, se stejnou zvěstí pokračovat až k poslednímu dni. Jeho poslední pověření pro církev nalézáme v Mar. 16: „Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření. Těm, kteří uvěří, budou následovat tyto divy a znamení ...“ Kde se to mělo stát? V celém světě! Komu? Všem stvoření. Černí, hnědí, žlutí, bílý, atd. – evangelium mělo být kázáno všemu stvoření. „Těm, kteří uvěří, budou následovat tyto divy a znamení ...“

Nuže, dnes večer bychom chtěli začít s tímto zde. Každý večer bychom chtěli probrat větší kus, až se dostaneme k našemu období církve. Vidíme tedy Jeho poslední pověření.

První sbor byl v Efezu. Druhý byl sbor ve Smyrně. Třetí v Pergamonu. Čtvrté období byla Tyatira, páté Sardinské, šesté Filadelfské a sedmé Laodicenské.

První období začalo v 53. roce, když Pavel založil během své misijní cesty sbor v Efezu. Byl jeho pastýřem 13 let až do roku 66, kdy ho sťali. Je zaznamenáno, že po jeho smrti se pastýřem tohoto sboru stal Jan a dále vykonával toto dílo. První období církve trvalo až do Smyrnenského období, které začalo roku 170.

Po období Efezském, v letech 53-170, přišlo období Smyrny, které trvalo od roku 170-312. Pak od roku 312-606 probíhalo období Pergamonu. A od roku 606 začalo období církve Tyatirské – doba temna a skončilo 1520. Poté nastalo období církve Sardinské – období reformace a to skončilo v roce 1750. Potom přišlo období Filadelfské, které trvalo od 1750-1906. V roce 1906 začalo období Laodicenské a nevím, kdy skončí. Ale předpovídám, že skončí v roce 1977. Předpovídám, ale Pán mi to neřekl, říkám to na základě vidění, která mi Pán před několika lety ukázal. Pět z těchto věcí se již naplnilo.

Kdo si ještě může zde v sále vzpomenout na ta vidění, která jsem měl? Bylo mi ukázáno, že v těchto posledních volbách bude zvolen prezident Kennedy, a ženy dostanou volební právo. Roosvelt povede svět od války, a Mussolini vtrhne do Etiopie a obsadí ji, ale to bude jeho konec. Potom zemře. Nastoupí velké „ismy“ a všechny pomínou v komunismu; čas Hitlera, Mussoliniho, nacistů, atd. všechno pomine v komunismu. Již 11 let předem On řekl, že povedeme válku proti Německu, a Německo bude mít pevnosti z betonu; – Siegfriedova linie. Tak se to také stalo. Po tom čase pokročí technika natolik, až bude schopna zkonstruovat auto, které bude mít tvar vejce.

Ta vidění jsem měl tehdy tam, kde dnes stojí kostel Krista – blízko sirotčince. Charlie Kurn, který je dnes zřejmě zde ve shromáždění, tehdy v tom domě bydlel. Stalo se to jednu neděli ráno kolem sedmé hodiny. Bylo řečeno, že přijde čas, kdy zkonstruují auto, které nebude mít volant a bude řízeno nějakou silou. Nyní to již mají – magnetická síla radarovou kontrolou. Stačí jen seřídít radar, určit cíl a zaveze je to do cíle. Auto se nemusí řídit.

Pak bylo řečeno: „V tom čase povstane v USA mocná žena.“ Byla velice pěkně oblečená, ale měla ohavné srdce. Pod to jsem si napsal do závorek: Možná, je to katolický kostel. Ženy získaly volební právo a tím by byl v tomto národě zvolen převrácený muž. A tak se to také stalo. Bylo řečeno, že to bude ten začátek.

Hned na to jsem viděl tento národ rozbitý na kusy a doutnat. Jestli se staly ty první věci, pak se stane i toto. Proto tu jsem dnes večer a snažím se to sdělit lidem zde v Jeffersonville. Neboť se připravují, že brzy půjdu na misijní pole. Nevím, kdy budu odvolán anebo vzat pryč. To nevím. Chtěl bych si být jist, že jsem ukázal církvi hodinu, ve které žijeme, neboť jsem za to Bohu odpovědný.

Podle Písma měl každý sbor svého anděla. Kolik z vás ví, co je míněno pod pojmem „anděl“? Je to zvěstovatel. Bylo sedm andělů sedmi sborů, což znamená sedm zvěstovatelů. To bylo těch sedm hvězd v Jeho ruce. Tyto hvězdy v Jeho ruce měly vyzařovat světlo Jeho přítomnosti v temnotě dne až do času, ve kterém žijeme.

Hvězdy odrážejí světlo slunce, abychom měli dostatek světla a mohli se orientovat i v noci. Zjišťujeme, že v určitém čase měli tito andělé své postavení a místo. Bratři, dnes večer se k tomu nedostaneme, ačkoli, anděla prvního období církve známe, ale bude to něco tajemného a nádherného, až anděly v církevních dějinách probereme.

Andělem prvního období církve byl Pavel. On založil sbor v Efezu. Byl Božím zvěstovatelem – andělem sboru v Efezu. S ostatními nemusíte souhlasit, ale já jsem dny a dny setrval pod inspirací, až se mnou potkal Duch svatý a pomazal mne k tomu. Proto to vím. Pozorujte ty muže, kteří byli zvoleni, jste-li historici.

Stejní muži, které zde mám a o kterých skrze zjevení vím, že jsou anděly církve, měli stejnou službu, jako tito na počátku. Tato služba se nemůže změnit. Musí to být až do konce jako o letnicích. Nuže, vy historici, kteří jste zde, s ohledem na tohoto muže se mnou nebudete souhlasit, pro sbor Smyrnenský byl andělem onoho dne Ireneus. Mnozí z vás by mohli říci, že to byl Polykarp. Polykarp se více přikláněl k organizaci, k tomu, co později vzniklo jako katolické

náboženství. Ireneus byl muž, který prožil sílu Boží, mluvil v jazycích a jeho služba byla doprovázena znameními. Byl andělem Božím, který poté, co Polykarp zemřel mučednickou smrtí, světlo převzal a vysoko pozvedl.

Ireneus byl Polykarpovým žákem a Polykarp byl ještě společně s Janem a Pavlem. Ireneus zaujal jeho místo, nesl světlo dále.

Význačným andělem, který nesl světlo do Pergamonu, byl Martin. Sotva mohu věřit, že kromě Pána Ježíše Krista byl na zemi větší muž než Martin, pokud se týče plné moci. Věřil v letniční požehnání, znamení a divy. Když přišli vrazi, aby ho zabili, odhalil svoji šíji a nastavil ji. Ten muž tasil meč, aby jej zabil, ale síla Boží ho srazila k zemi. Přišel k němu po kolenou a prosil o odpuštění. Amen. On byl andělem církve.

Něco jiného; jednoho z bratrů oběsili. Vydal se na cestu a pátral po něm. Když se přiblížil k obci, kde byl pověšen, našel ho mrtvého s vystouplýma očima. Šel k němu, položil se na něho a modlil se asi hodinu k Bohu. Síla Boží sestoupila, takže vstal on i ten muž. Vzal ho za ruku a odešli spolu. To je zaznamenáno v dějinách, právě tak, jako vešli do dějin George Washington a Abraham Lincoln.

Ano, Martin byl andělem církve Pergamonské.

V této době došlo ke spojení mezi světskou a náboženskou mocí. Byla to doba přechodu ke katolicismu.

Andělem církve Tyatirské byl Columba.

Anděl církve Sardinské byl Luther. Slovo Sardys znamená „smrt“. V tom čase měli jméno, ale ne Jeho. „Máš jméno, že jsi živ, ale jsi mrtvý.“ Podívejte se, jak také tehdy vykonávali křest, potom, co vyšli ven. Andělem církve Sardinské byl Luther, reformátor.

Anděl, zvěstovatel Filadelfského sboru byl John Wesley. Anděla církve Laodicenské ještě neznáme. Jednoho dne tu ale bude. Možná, že je již nyní na zemi. Víte, to je období, ve kterém žijeme. Bůh nad ním vysloví Svůj rozsudek.

Nyní se vrátíme zpět k Písmu, k prvnímu období církve. Ledacos jsem si napsal a prosím vás, abyste to pozorně vyslechli.

První sbor v Efezu byl kárán kvůli skutkům, které byly bez lásky. Odměnou mu měl být strom života. Sbor Smyrnenský byl pronásledován a prošel soužením. Jeho odměnou byla koruna života.

Třetí sbor je Pergamonský: období falešných učení, satanových lží, založení vlády papeže, spojení kostela se státem. Odměnou byla skrytá mana a bílý kamínek.

V období Tyatirské církve začalo pronásledování papežem. Bylo to temné období. Odměnou bylo panování nad pohany a jitrní hvězda. To se týká menšiny, která zůstala statečná.

Sardys bylo obdobím reformačním. Ale jméno zůstalo skryto. Měli svá vlastní jména. Odměnou bylo bílé roucho a jména v Knize života těch, kteří nepřijdou na soud. Před krátkým časem jsme hovořili o Knize života a soudu při druhém vzkříšení. Ale svatí budou proměněni a vzati pryč, aniž by přišli na soud.

Filadelfské období bylo časem bratrské lásky, velký čas misí s otevřenými dveřmi. Odměnou bylo: ... *učiním jej sloupem v chrámě Boha svého a nevyjde již více ven; a napíše na něm jméno Boha svého* ... Tento čas skončil kolem roku 1906.

Vlažné období Laodicenské církve je sice bohaté a nic nepotřebuje, ale je ve skutečnosti nahé, slepé a obnažené. Přemožitelům tohoto období platí zaslíbení sedět s Pánem na Jeho trůnu.

Dnes večer bychom se tedy chtěli zabývat prvním obdobím církve. Víme, kdo On je, neboť se zjevil. ON je Bůh. Toto období trvalo, jak jsem již řekl od roku 53 do roku 170. Efez, tehdy jedno z největších měst Malé Asie, bylo často označováno jako třetí město křesťanské víry. První je Jeruzalém, druhé Antiochie a Efez jako třetí. Bylo to veliké středisko obchodu a řemesel pod římskou vládou. Mluvílo se zde řecky. Historici věří, že Jan, Marie, Petr, Ondřej a Filip jsou pohřbeni zde. Byl proslulý svou výstavností. Křesťanství se tam začalo šířit mezi usidlenými Židy v roce 53 nebo 55 skrze Pavla, který tam evangelium přinesl. Později zůstal apoštol Pavel v Efezu tři roky a jeho učení velice tamní věřící ovlivnilo. Timoteus se stal v Efezu prvním biskupem

sboru. Pavel Efezským psal. Za jeho života to byl velký sbor. Pojem Efez znamená „uvolnění, ochabnutí, odpadnutí“.

Bůh tento sbor označil za odpadlý. „Znám tvé skutky, tvou práci a statečnou vytrvalost.“ Bůh je káral, protože opustili první lásku, odstoupili a světlo již nenesli. Efez nebyl svedený sbor. Oni selhali, že nezůstali v dokonalé lásce. Ti v Efezu přinášeli ovoce bez lásky, což vedlo k odpadnutí. Odměna pro přemožitele v Efezském období byla: „... tomu dám jíst ze stromu života, který stojí v ráji Božím.“ (Kral. Bible: „Dřevo života.“) Zde je nádherná věc. O stromu života byla zmínka jen třikrát v 1. Mojžíšově knize a třikrát v knize Zjevení. Poprvé byl zmíněn v souvislosti se zahradou Eden v 1. Mojžíšově a ten strom byl Kristus. Třikrát byl popsán v knize Zjevení. Byl to Kristus v ráji. Ó, to je vzácné, Pán nám požehnej.

Nuže, začneme prvním obdobím Efezským a čteme k tomu Zj. 2, 1: *Andělu církve Efezské piš: Toto praví ten, který drží sedm hvězd v pravici své, kterýž se prochází uprostřed sedmi svícňů zlatých.*

Zvěstovatelem – andělem byl Pavel. Ježíš Kristus, všemohoucí Bůh, putoval uprostřed sedmi zlatých svícňů. Co dělá? ON neříká, že by putoval v jednom z těch zlatých svícňů. ON putoval uprostřed všech. Co tím dosvědčuje? Že On je stejný Bůh včera, dnes a na věky v každém období církve, v každém věřícím. ON přichází v každém období ke všem lidem s Duchem svatým; stejný včera, dnes a na věky. ON je drží ve Své pravé ruce. Pravá ruka odkazuje na Jeho autoritu a moc. ON drží sedm poslů pro sedm období církve pod Svou vládou ve Své pravici. Ó, to se mi líbí, vidět, jak On, Kristus, putuje uprostřed těchto období církve, jak se On těm Svým zjevuje v temných obdobích, skrze každé období, zatímco se církev stala formální a odpadla.

Někteří z nich vešli sem a jiní tam, ale malá menšina církve se toho pevně držela a Kristus mezi nimi působil, potvrzoval Své Slovo a provedl je tím. Snadno poznáme, jak jsme se dostali k místu, kde se nyní nacházíme, když se tím budeme důkladně zabývat.

Nu, věřím, že můžete všechno vidět správně. (Bratr Branham to vysvětluje nebo píše na tabuli.) Zde je období církve – to jsou letnice. Druhé období, třetí, čtvrté, páté, šesté, sedmé období církve. Nu, dávejte dobrý pozor. Církev začala o letnicích. Kolik vás tomu věří? Vidíte, co se stalo o letnicích? Potom vidíme, jak se církev vrátila zpět. Světla stále více bývalo až k okamžiku, kdy pravá, pravdivá církev vyšla ven.

Církev může být zcela malá, „kde jsou dva nebo tři shromáždění ve jménu Mém, jsem Já v jejich středu.“ Když se shromáždí – v čem? Ve jménu metodistů, ve jménu baptistů? Ve jménu letnicích? Ve jménu Ježíše! Kdekoli jsou shromáždění dva nebo tři, ať je to jakkoli málo. V posledních dnech jich bude tak málo, že On musí urychleně přijít a ukrátit čas, jinak by nebyl žádný člověk zachráněn pro vytržení.

Vidíme tedy, letnice byly začátkem a začalo to s apoštoly. ON, veliký Bůh, putuje mezi nimi. Stejná velká znamení se měla dít ve všech obdobích, neboť On v každém období putoval mezi nimi. Komu On žehná? Svému lidu, který je shromážděn v Jeho jménu. Chtěl bych, abyste toto sledovali, zatímco procházíme těmi církvemi. Tato církev měla jméno Ježíše, tato církev měla Ježíšovo jméno. Ti zde měli jméno Ježíše. Čtvrtá církev je ztratila. Tato církev, luteráni, měli jméno, že žili a byli mrtví. Tak to zůstalo až do konce tohoto období. Mezi šestým a sedmým obdobím jsou otevřené dveře, které přivádí Jeho jméno zase zpět do církve. Dejte tedy pozor, jestli je to pravda, poté, co jsme to v Písmu probrali. Oni se ocitají mezi dvěma obdobími.

Zítřejší večer se pokusím toto sestavit, abyste to mohli vidět všichni. Možná, že přijdu zítra odpoledne, abych nakreslil všechno, o čem bych chtěl s vámi mluvit. Máte-li knihy historie, přineste je s sebou. Můžete si také všechno vypsát a potom zajít do knihkupectví, kde byste tyto knihy dostali. Čtete je a ověřujte si, souhlasí-li to.

Nyní čteme první verš. Co On dělá? Zdraví je:

Andělu církve Efezské piš: Toto praví ten, kterýž drží sedm hvězd v pravici své, kterýž se prochází uprostřed těch sedmi svícňů zlatých. To je pozdrav.

A ve druhém a třetím verši je chvála:

Znám skutky tvé a práci tvou a trpělivost tvou a že nemůžeš trpěti zlých a zkusil jsi těch, kteří se praví býti apoštolé, ale nejsou, a shledal jsi, že jsou lháři.

Vidíte, to svádění začalo již v prvním období. Již tehdy to začalo; neboť ti vyvolení, pravá církev, která chtěla následovat přikázání Bible a měla slova Ježíše a Jeho svědectví, se začala stahovat. Něco se začalo dít. Objevili se falešní učitelé. Byli to lidé, kteří neučili správně, v protikladu k Písmu. Pokoušeli se dostat něco dovnitř nebo připojit. Proto On dal Svě církvi Zjevení a řekl: „Přidá-li někdo něco nebo odejme, Bůh odejme jeho díl z Knihy života." To znamená ztracen, bratře. Nemíchej nic k Božímu Slovu. Nehleď na to, koho to bolí, nebo co se skrze to stane, řekni to přesto, jak je to napsáno. My nepotřebujeme něco velikého, něco jiného, nepotřebujeme žádného kněze, aby to vykládal; Bůh, Duch svatý je vykladačem. ON sám je ten výklad.

Jestliže jste na to dávali pozor, je řečeno: „Vy jste se odvrátili od zlých a od falešných proroků, potom, co jste je odhalili jako podvodníky." Oni mají formu pobožnosti. Vidíte, jak církev tehdy začala být formální? Začali se posmívat lidem, kteří žili pod inspirací Ducha svatého. Neřekl Ježíš: „Blahoslavení jste, jestliže budete pronásledováni pro spravedlnost!"? ON neřekl, že církev měla být formální. ON řekl: „Radujte se a jásejte, neboť vaše odplata v nebi je veliká. Právě tak pronásledovali proroky před vámi." To řekl v kázání na hoře v Mat. 5: „Blahoslavení jste!" Jestliže se vám lidé vysmívají pro vaši lásku k Pánu, pak již to je požehnání, když to dělají. Jestliže vám zlořečí, pak na vás snesou požehnání Boží. Zlořečení přijde zpátky na ně, jak se to stalo tehdy s Balákem. Potká to je samotné. Bůh dává požehnání, neboť: „Požehnání jste, jestliže se vám lidé posmívají pro Mé jméno." Pro Jeho jméno jste požehnání!

Tak vidíme, že se vpravili do nějaké formy pobožnosti. Zde k tomu bych mohl něco říci a také to udělám. Dali jste pozor na to, že z každého probuzení (kazatelé, můžete si to ověřit) vyšli dvojčata, jako Izák s Rebekou měli dvojčata: Ezau a Jákoba. Izák a Rebeka zplodili dvojčata. Otec a matka byli svatí a narodili se jim dva synové: Ezau a Jákob. Oba byli nábožní. Co se týkalo Ezaua, byl ve skutečích a činech možná spravedlivější nežli Jákob. Věděli jste to? Jákob se vždy točil kolem matky. Ezau šel za prací. Přinesl ulovenou zvěř pro svého starého slepého otce, který byl prorok. Staral se o něho. Jákob ale měl na mysli jen právo prvorozenství, jehož byl žádostiv. Nehleď na to, jak dlouho to trvalo a co musel učinit, hlavní věcí v jeho životě bylo získat právo prvorozenství. Ezau tím ale pohrdl.

Můžete nyní vidět toho přirozeného člověka? Z probuzení vždy vycházejí dvě skupiny lidí. Přirozený člověk přijde k oltáři a říká: „Ano, přijímám Krista, jako svého Spasitele." Pak vyjde ven a co se děje? Jako další o něm slyšíme, že skončil někde v dobrém, studeném, formálním sboru, neboť má za to, že: „Když patřím k tomuto sboru, jsem právě tak dobrý, jako ostatní. Nejsem právě tak dobrý, jako ten a ten? Jaký je v tom rozdíl, pokud jsem členem sboru a složil jsem své vyznání?" Ano, je to veliký, veliký rozdíl. Vy musíte být znovu narozeni. Musíte mít právo prvorozenství.

Jákob se nevzrušoval nad tím, jestli se mu vysmívali; chtěl právo prvorozenství. Bylo mu jedno, jak ho získá. Mnozí právo prvorozenství nechťejí, neboť míní, že to není populární. Nechťejí následovat oltářnímu zvolání. Nechťejí se sklonit a plakat anebo vynechat několik večerí nebo cokoli s tím souvisí. Mnoho žen s nalíčenými obličejí namítá, že by si pláčem rozmazaly make-up a pak by se musely znovu nalíčit. Neříkám to jako vtip, doufám, že to tak přijímáte, neboť je to pravda. Oni to nechťejí. Nechťejí znovuzrození, neboť to s sebou přináší všechno možné. Je to jako s přirozeným porodem, kolem každého porodu je zmatek. Úplně jedno, kde se to děje, ve chlévě, v domě nebo v pěkně vybavené nemocnici, je to vždycky nepříjemné. Tak je i znovuzrození něco nepříjemného. Amen. Budete dělat věci, o kterých jste nikdy netušili, že byste je mohli dělat. Potom můžete stát s nástrojem na rohu ulice a zpívat ke cti Boží. Haleluja! Čest buď Bohu! Čest buď Bohu! Proč? Vaše chování bude připadat ostatním bláznivé. Stejně se to stalo s apoštoly. Stalo se to panně Marii. I ona se chovala jako opilá. Ve společnosti budila pohoršení. Ale právě toto pohoršení je zapotřebí, aby život vyšel najevo. Amen.

Jedině, že by něco zemřelo a zetlelo, jinak z toho nemůže vzejít život. Jen když člověk zemře a zetlí ve vlastních myšlenkách, jinak se Kristus nemůže v jeho srdci zabydlet. Jestliže se snažíte sledovat své vlastní myšlenky a říkáte: „Nyní půjdu k oltáři. Pane, jsem příjemný člověk a chtěl bych Tě přijmout. Jsem připraven dávat desátky a co ještě má být učiněno.“ Ne, musíte zetlít. Musíte zemřít sami sobě a svým myšlenkám. Dovolte Duchu svatému všechno převzít a udělat s vámi, co by chtěl. Musí to být nepříjemné. To se neposlouchá dobře, ale je to pravda. Nevím o jiném způsobu, jakým bych vám to mohl objasnit, abyste tomu rozuměli.

Co asi mohlo ty ctihodné Židy v oněch dnech více pohoršit než tito lidé, kteří vyšli s breptajícími rty. Víte, co znamená breptat? Jiné jazyky – jakoby byli opilí. Právě to dělali. Vypadali zmateně. Řekli: „Jsou tito muži plni sladkého vína?“ Ale potom, co jeden z nich zase přišel k sobě, řekl: „Toto nechť je vám oznámeno, věnujte mým slovům pozornost! Tito muži zde nejsou opilí, jak si myslíte!“ Odvolal se přímo na Písmo a řekl: „Zde se plní proroctví proroka Joele: Stane se v posledních dnech, praví Bůh, že vylijí z Mého Ducha na všeliké tělo.“ Tak se narodila církev.

Kolik vás věří, že Bůh je nekonečný? Potom se nemůže změnit. Jestliže to byl Jeho plán s církví na počátku, potom je to stejná církev, kterou bude mít na konci. ON se nemůže změnit. Jak byste chtěli toto nahradit stiskem ruky, pokropením nebo jinými věcmi, které se tehdy neděly? Každý apoštol se odvolával na to, co se stalo na počátku.

Potom, co sestoupil Duch svatý v domě Kornelia, řekl Petr: „Zdali může někdo těmto lidem, kteří obdrželi Ducha svatého jako my na počátku, vodu zakázat, aby nebyli pokřtěni?“ Tak přikázal, aby byli pokřtěni ve jménu Ježíše Krista. To souhlasí.

Podle Sk. 19 našel Pavel lidi, kteří byli šťastní, jásali a oslavovali Boha. Zeptal se jich: „Obdrželi jste Ducha svatého potom, co jste uvěřili?“ Odpověděli: „Ani nevíme, že Duch svatý je zde.“ Ptal se dále: „Jak jste byli pokřtěni?“ Odpověď zněla: „Křtem Janovým, mužem, který pokřtil Ježíše.“ On řekl: „To nestačí.“ Petr viděl, co se stalo letničního dne. Měl klíče království nebeského. Pavel jim vyložil, že musí být pokřtěni ještě jednou. Tak je znovu pokřtil na jméno Pána Ježíše Krista, pokládal na ně ruce a oni obdrželi Ducha svatého se stejnými výsledky jako na počátku. Potom, co na ně sestoupil Duch svatý, začali mluvit v jazycích a prorokovali. Tak to bylo s církví po všechna období. To byl její začátek.

Pán řekl: „Znám tvoji trpělivost a shovívavost. Vím všechno. JÁ to jsem, kdo putuje mezi sedmi zlatými svícny. Znám tvou shovívavost, tvé působení, práci, tvoji lásku atd. Vím o všem, co jste dělali. Zkusil jsi ty, kteří se vydávali za apoštoly nebo proroky a shledal jsi, že jsou lháři.“ To je volně citováno, že ano? Za to nejsem odpovědný. ON řekl, že to byli lháři. Bible říká: „Zkuste je!“ „Je-li mezi vámi prorok, potom se mu zjevují Já, Pán, skrze vidění a sny a mluvím k němu. Jestliže to, co říká se stane, pak ho poslouchejte a nebojte se, neboť jsem s ním. Jestliže se nestane, co oznámí, potom ho neposlouchejte, neboť Mé slovo nemá.“ Vidíte, jestliže je to Jeho slovo, pak se to stane.

Zjistilo se tedy, že tito nejednali na základě Bible. Oni zkoušeli přinést něco jiného. (Chtěl bych, abyste dávali pozor, až se v několika minutách dostaneme k tomu jádru.) Nuže, On řekl: „Vidím, že jste s nimi měli trpělivost a shovívavost. Zkusili jste je a shledali jste, že nejsou apoštolé. Oni jimi nejsou.“

Nu, jak jsem již řekl, z každého probuzení jsou dvojčata. Jeden je duchovní, druhý přirozený člověk ze země: „Patřím ke sboru a jsem tak dobrý, jako každý jiný.“ To přineslo i toto probuzení. Tak to bylo s každým probuzením – za času Luthera, Irene, Martina, Columby, Wesleye a nyní mezi letničními. To souhlasí.

Vidíte, jak rozsávali své semeno. Budovali pěkné velké kostely a odpadli. Stojí tam a opakují apoštolská vyznání víry: „Věřím ve svatý římský katolický kostel a v obecenství svatých.“ Kdo věří v obecenství zemřelých svatých, je spiritista. Kdo navazuje spojení se zesnulými je z ďábla. To souhlasí. Máme jen jednoho prostředníka mezi Bohem a lidmi, to je Člověk Ježíš Kristus. Tak to je. Tohle učil ten apoštol. Katolíci, vy nazýváte Petra prvním papežem. Ale on putoval s Ježíšem. Ten apoštol řekl: „Je jen jeden prostředník mezi Bohem a lidmi“, a kolik tisíc jich máte dnes?

Proč se toho změnilo tak mnoho, jestliže je kostel neomylný a nemění se? Jak se to má s vašimi latinskými mšemi? Co se stalo? Kde najdete v Bibli takové apoštolské vyznání víry? Pokud kdy apoštolové měli nějaké vyznání víry, pak to bylo: „Čiňte pokání a nechte se každý z vás pokřtít na jméno Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů ...“ Nikdy jsem neslyšel, že by apoštolé řekli něco jiného. Ale když došlo na římsko-katolický kostel a všechny ostatní věci: „Věřím v Boha Otce, Stvořitele nebe a země ...“, byly ustaveny nesmyslné věci, které v Bibli nejsou. Co se v Písmu svatém nenalézá, bylo vytvořeno lidmi. Všechny tyto modlitby a věci byly vytvořeny lidmi.

Dnes můžeme vidět, že protestanti od nich ledacos přejali. Jako to řekl v neděli Billy Graham: „Lidé jsou již tak dlouho v převrácenosti, že mají za to, že je to správné, přesto, že jsou převrácení.“ To souhlasí. Je to pravda. Jsem rád, že to bylo vysloveno. Vždyť víte, že Billy Graham obdržel Ducha svatého pod službou George Jeffriese. Jednoho dne vyjde. Nyní ho Bůh používá ještě tam. On otřásá jejich královstvím, jak by nikdo jiný nemohl. Můžete vidět, že za jeho kázáním něco stojí. Víc než za kazateli, kteří lidem jen podávají ruku. Ano.

Znám skutky tvé, a práci tvou, i trpělivost tvou, a že nemůžeš trpěti zlých; a zkusil jsi těch, kteří se praví býti apoštolé, ale nejsou, a shledals je, že jsou lháři. On shledal, že jsou lháři. Jak to můžete vědět? Jejich kázání nesouhlasí se Slovem. Bible říká u Žid. 13, 8: *Ježíš Kristus včera i dnes tentýž jest, i na věky.* Jestliže ale člověk říká: „Ach, dny divů jsou již za námi“, pak ten člověk lže. Bible říká: „Pokání čiňte, a dejte se jeden každý z vás pokřtít na jméno Ježíše Krista, na odpuštění vašich hříchů.“ V každém biblickém místě, které o tom hovoří, je to stejné a každý, kdo byl v dobách Bible pokřtěn, byl pokřtěn na jméno Ježíše Krista.

Jestliže někdo prikazuje křest pokropením nebo v jiném způsobu, pak je to lhář a falešný prorok. Nemyslím, že tím urážím. Ale bratři, nemůžeme již déle brát ohled. Je na čase odložit rukavičky a evangelium zvěstovat správně. To je pravda. Ukažte mi něco jiného. Ukažte mi, kde byl kdo pokřtěn jinak nežli na jméno Ježíše Krista až do vzniku katolického kostela. Jestliže jste tak byli pokřtěni, nejste kvůli vašemu křtu v křesťanské církvi, ale v katolickém kostele. Ve svém časopise „Sunday Visitor“ (Nedělní host) udávají citát z katechismu. „Budou zachráněni také protestanti?“ „Ano, mnozí z nich, neboť provádějí náš křest.“ Ještě jiné věci byly řečeny. Kladou si nárok na Bibli, ale Písmo říká: „Každý se nech pokřtít na jméno Ježíše Krista.“

Od toho upustili a užívají formuli ‚ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého‘. Ostatní se tomu podrobují. Ale to není křesťanský křest. Je to katolický křest. Naslouchali jste posledně dobře? Byli jste kdy pokřtěni křesťanským křtem? Křesťanský křest? Jedná se o Ježíše Krista, ne o kdovíjaké tituly.

Teď k třetímu verši. *A snášel jsi a trpělivost máš a pro jméno mé pracovals a neustal.* „Pro mé jméno ...“ Pozorovali jste to? Oni byli při práci trpěliví. Působili pro Jeho jméno. Vidíte, jak se tato církev držela pevně tohoto jména. Dávejte pozor, když toto všechno během týdne probereme, jak to vybledlo a později přišli s jiným jménem. Byli trpěliví, pracovali pro Jeho jméno.

Jméno Ježíše Krista mělo být postaveno nad každou církví a nade vším. Nechte ho stát na prvním místě, neboť Bible říká: „Cokoli mluvíte nebo činíte, to čiňte ve jménu Pána Ježíše Krista.“ Souhlasí to? „Cokoli mluvíte nebo konáte ...“ Jestliže máte někoho křtít a nemůžete to udělat bez obav, protože věci nejsou seřazené, pak to vůbec nedělejte. Nemůžete-li se svobodnou myslí říci: „Od této chvíle jste muž a žena ve jménu Ježíše Krista!“, pak je nechte jít. Chcete-li někoho pokřtít, pak jej křtíte ve jménu Ježíše Krista.

Jestliže máte v úmyslu něco udělat a nemůžete to konat ve jménu Ježíše Krista, tak to nechte být. Jestliže vám někdo nabízí pití, pak to nemůžete činit ve jménu Ježíše Krista. Nechte to být. Řekne-li někdo: „Pojď si se mnou zahrát karty“, to nemůžete dělat ve jménu Ježíše Krista. Nechte to být. Nemůžete ve jménu Ježíše Krista vyprávět špinavé vtipy na žádné party žen. Proto se od toho vzdalte. Jako ženy nemůžete nosit žádné krátké kalhoty ve jménu Ježíše Krista. Proto to nedělejte. Mohl bych ještě ledacos zmínit, ale vy víte, o čem mluvím. To, co nemůžete dělat v Jeho jménu, od toho odstupte, neboť je psáno: „Cokoli ve slovu nebo skutku činíte, to čiňte ve jménu Ježíše Krista.“

Nyní jsme mluvili o chvále, kterou On jim udělil. Nyní se zaměříme na kárání: *Ale mám proti tobě to, že jsi tu první lásku svou opustil.* „Ó, mám něco proti tobě, byl jsi trpělivý, stál jsi za Mým

jménem ..." Nemohli bychom to říci dnes o této kapli? Ano. Bylo to s vámi dobré. Měli jste mnoho trpělivosti, dlouho jste vydrželi, ale jde o to: „Mé jméno jste nezapřeli. Vážím si všeho a chválím to. Je to tak dobré. Také jsi zkusil ty, kteří se vydávali za apoštoly a našel jsi, že jsou lháři, neboť nesouhlasí se Slovem. To všechno uznávám, ale něco mám proti tobě. Totiž, že jsi opustil první lásku." Opustil jsi lásku, kterou jsi jednou měl, pro staré, dobré, Duchem svatým proniknuté shromáždění. Začal jsi sklouzávat do formálního odříkávání: „Otče náš ..." Je to jako nějaká společnost. Někdo přijde v dlouhé róbě. To zavedli i v samotných pěveckých sborech. Všechno je naleštěné, vlasy a spousta líčidla na tváři a pak kdovíjak zpívají.

Nedávno jsem navštívil shromáždění Orala Robertse. Jednu skupinu bych byl nejraději vykázal. Navštívil jsem konferenci křesťanských obchodníků, která se tam konala. Toho večera se počítalo se mnou jako s řečníkem. Shromáždění se nemohlo konat v hotelu. Tak tedy bylo v budově Orala Robertse. Když jsem potom seděl v jeho studovně, viděl jsem skupinu letničních dětí, asi 40 chlapců a děvčat 16-18ti letých, kteří se připravili ke zvláštnímu pěveckému vystoupení, nějaký klasický zpěv, o kterém vždycky mluví Becky – Čajkovskij nebo podobně. Jsou to klasické písně. Tedy ti bratři chtěli vybrat ve shromáždění oběť. Každý z nich měl obětní pohár. Předstírali, že jsou slepí a vtipkovali spolu. Ty dívky byly tak nalíčené, že by tím skoro mohly natřít tu budovu. S takovýmto vystupováním se ještě nazývají letniční. Oni ztratili svou první lásku.

Souhlasím s Davidem Duplessis, že Bůh nemá žádná vnoučata. U metodistů, baptistů a letničních vnoučata existují, ale ne u Boha. ON má jen syny a dcery. Nemůžete vejít dovnitř z důvodu maminky nebo tatínka. To byli dobří muži a ženy. Vy musíte zaplatit stejnou cenu jako oni. Musíte být jako oni znovuzrozeni, neboť Bůh nemá žádná vnoučata. Buď jste synové nebo dcery; vnoučata jistě být nemůžete. To je jisté.

Měli byste to vidět, když jsem přišel do jednoho letničního sboru, jak ty ženy s krátkými vlasy prchaly, oblečené napůl, šaty těsně přiléhající jako Vídeňský párek, to jsou letniční ženy. Tak sexy oblečené. Za to se budete odpovídat ve dni soudu. Budete vinny cizoložstvím. Ježíš řekl: „Kdo pohledí na ženu, aby ji požádal, ten ve svém srdci s ní zcizoložil." Jestliže se před nějakým mužem takto předvádíte, kdo je potom vinen? Vy nebo ten muž? Jednejte správně. Vystříhejte se působení toho zlého. Vy víte, co mám na mysli. Co se s vámi stalo? Opustili jste tu první lásku.

Dnes byste je nedostali na roh ulice s nástrojem, kde tleskali, zpívali a chválili Boha. Ó ne! Oni zpívají klasickou hudbu, oblečení do rób. Vidíte, první lásku ztratili. To se stalo již s církví na počátku. Chovají se jako svět, oblékají se jako svět, vypadají jako svět, jednájí jako svět, jsou nadšeni televizními hvězdami, nedokáží si odepřít nějaký program, např. „Miluji Zuzanu", nebo něco jiného. Musí to jednoduše vidět. Zanedbávají modlitební shromáždění. Když přesto přijdou, dají kazateli na vědomí, že má se shromážděním skončit včas, aby mohli jít domů a sledovat ten program. Více naplnění láskou ke světu než láskou k Bohu. Všechno se stalo tak formální. Již neříkají žádné „Amen". Neodpovídá to jejich charakteru. Nemají to již, přesto, že jsou letniční. Nemluvím tu o jiných sborech, které to nikdy neměly, ale o letničních. To souhlasí.

Je to nemocný stav, ze kterého se musíme dostat znovuzrozením. Nežli může nastat nové narození, musí přijít umírání. To je pravda. Vy jste opustili první lásku. Jestliže Bůh kvůli tomu káral již první církev, tak kárá ještě dnes. „Mám proti tobě, že jsi opustil první lásku. To ti vytýkám." Kdysi jste měli krásný čas, ale dopustili jste, že se vloudil svět a začali jste jednat formálně. Stále ještě se pevně držíte Mého jména a děláte, co je správné. Jste trpěliví a pracujete. Jste jako mezek, pracujete a sloužíte. Hled'te, vyměnili jste milost, víru a moc za práci a skutky.

Říká se: „Bratře Branhamo, chtěl bych tě upozornit, že pomáhám vdovám." To je dobré a chvályhodné. Ale kde je první láska, kterou jste kdysi měli? Kde je radost, kterou jste měli? Již David vzkřikl: „Ó Pane, navrať mi radost ze spasení." Kde se ještě modlí celou noc se slzami na tváři? Ó má dobroto, Bible je zaprášená, potažená pavučinami. Dnes se čtou zamilované povídky, zprávy atd. a věci, kterým by vůbec neměli povolit zveřejnění. Patří do odpadkového koše. My letniční se na to vrháme jako mouchy na popelnici. Tak to přeče je. Ó milosrdenství! Je bezpodmínečně nutné, abychom se vrátili k první lásce. Zpět k letnicím!

Raději obrátím list. Doufám, že jste rozuměli, co opuštění první lásky přineslo.

Nyní kárání:

Pročež pomni, odkud jsi vypadl a čiň pokání a první skutky, pakli to nebude, přijdu na tebe rychle a pohnu svícem tvým z místa jeho, nebudeš-li činiti pokání.

„Jedině, že budete činit pokání ...“ Jestliže například máte Bohem požehnaného, Duchem svatým naplněného pastýře, potom se nesnažte dostat ho pod tlak tím, když říkáte: „Jestli řekne něco proti našemu jednotně oblečenému chóru nebo proti používání líčidel, pak pryč s ním.“ Nestarejte se o to, Bůh to udělá, než k tomu budete mít příležitost. On vyjde ven a bude kázat kamenům na ulici, než by uzavíral kompromisy s takovými věcmi.

Jestliže máte kazatele, který vám skutečně říká pravdu, pak byste měli Boha ctít, setrvat v Duchu a Bohu vzdát čest, chápete-li, že jdete do zatracení, když nejednáte odpovědně vůči Slovu.

Dnes lidé jednají tak, jakoby měli jen tento život zde na zemi. Nechápete, že máte duši, která bude jednoho dne odtud vzata? Vaše věčné určení upevňujete již zde. Jak v tom žijete? Máte v srdci zlost a nenávisť, ale letíte do shromáždění. Ó milosrdenství. Styďte se! Tím uvedete na Krista potupu. Že? Neděláme to? Sbor neuráží opilci, nejsou to ty smilnice, které mu škodí. Jsou to ti lidé, kteří vyznávají, že jsou křesťany, kteří sboru škodí. My víme, co jsou opilci a smilnice, ale jestliže se naše sestry oblékají jako smilnice, pak je to něco jiného. Tím je zasažen sbor.

Pije-li muž jako opilec, je tím zasažen sbor. Vyznávají, že jsou křesťany, dělají ale všechny tyto a jiné věci. Lidé na vás hledí. „Odvrať se od nespravedlnosti a hříchu, kdo jméno Ježíše Krista vyzýváš.“ Vidíte, odvráťte se od toho! Ó bratři, přišli jsme zkrátka. Já, vy, my všichni ještě nejsme tím, co by chtěl z nás udělat Kristus. Právě nyní, v tomto čase, musíme odložit hřích tak lehce nás obkličující a v trpělivosti běh dokonat. Kazatelé, bratři, to souhlasí přesně.

Myslete na to a čiňte pokání, jinak Já svícen odsunu z jeho místa. Co je jeho postavení v církvi? „Ale jestliže nejdeš do sebe, neučiniš pokání a nevrátíš se zpět tam, kde jsi byl na začátku, vezmu vám vašeho pastýře a zavedu jej na jiné místo.“ ON ho postaví někam jinam, kde bude moci vyzařovat světlo. Není to snad vážné napomenutí? Je na čase, aby církve dělala pokání. Je na čase, abyste vy, letniční, odklidili z kazatelen ty uhlazené učence a znovu tam postavili staromódní kazatele, kteří vám říkají pravdu, ne takové, kteří vás poklepávají po ramenech a jsou spokojeni s velkým platem, využívají psychologie, konají dobročinné akce, koňské dostihy a co tak ještě jiného k tomu patří. Je na čase vrátit se zpátky k evangeliu. I když je vás jen málo, je psáno: „Kde jsou shromáždění dva nebo tři ve jménu Mém, jsem Já uprostřed nich.“ „Čiňte pokání, jinak přijdu a pohnu svícem z jeho místa, postavím ho jinam, aby světlo svítilo na jiném místě.“

Nuže, šestý verš nám bude dělat potíže. „Jedině, že budete činit pokání, jinak On přijde a kazatele vezme pryč.“

Ale toto máš ...

Nu, vzpomeňte si, nepropáste nyní toto! Tady vidíme to spojení až do tohoto času. Cítí se každý z vás dobře? Amen! Pospícháte? Potom je to dobré.

„Ale něco máš ...“ Tenkrát něco měli, že?

... že nenávidíš skutky Nikolaitů, které i Já nenávidím.

Když jsem dnes seděl ve své studovně, něco jsem si napsal. Chtěl bych, abyste to nyní slyšeli. Ze 6. verše vyplývá, že Bůh a pravá církve v tom spolu souhlasí: ... *nenávidíš skutky Nikolaitů* ... To je pravý vinný kmen, pravá církve, která byla v Efezu.

Myslete na to! V každém sboru jsou ti formální a ti duchovní. To jsou dvojčata, která se narodí z každého probuzení a žijí v každém sboru. Začalo to v prvním období církve a končí v tomto. V období Tyatirském měli ti formální převahu. Luther zase připravil vyjití a nyní se všechno naklání zase zpět. Můžete vidět to formální náboženství? Mezi jimi a katolíky není žádný rozdíl. Je to všechno stejné. Vězí v tom každá organizace. Bůh Svoji církve nikdy nezorganizoval. Ale ona o to usilovala již tehdy. Dejte pozor, jestli to tak není. Chtěl bych vám ukázat, že organizace je zlořečená. Novozákonní církvi ale byla neznámá.

Ale toto máš, že nenávidíš skutky Nikolaitů, které i Já nenávidím.

Pravý vinný kmen nenáviděl formální skutky Nikolaitů. Tak to dělal i Bůh. To, co byly v církvi Efezské skutky, stalo se učením ve sboru Pergamonském. V první církvi to byly skutky, v další již

učení. Slyšeli jste to? Můžete tomu nyní rozumět? V Efezu to byly skutky, v Pergamonu již učení. Začalo to nenápadnou formou. V krátkosti vypátráme, co to bylo. Nikolaité jsou těmi vlky, o kterých mluvil Pavel.

Proberme toto slovo poněkud blíže. Nám slovo Nikolaité nic neříká. Četl jsem v řeckém naučném slovníku, abych ten význam prozkoumal. Toto slovo vychází z pojmu „Niko“, což znamená „svrhnout nebo porazit“. „Nikolaité“ – porazit laiky a podmanit. Zde se pokusili o převzetí církve, do které Bůh postavil pastýře, v níž byl Duch Boží činný skrze dary, a zavedli učení, kněze, biskupy, papeže atd. Bůh řekl: „Nenávidím to!“ A nenávidí to ještě dnes. „Nikolaité – podrobení laiků“.

Pod pojmem „laici“ se rozumí církve. Kolik vás to ví? Laici jsou církve – k podmanění, k porážce, aby se o nich rozhodovalo. Jinými slovy, odstranili z církve posvěcení a všechnu sílu a přenesli na kněze. Dovolili těm, kteří patřili k církvi, žít, jak chtěli, neboť kněz byl nyní ten svatý. Svatý Duch, divy a znamení od lidu ustoupily a všechno bylo přeneseno na svaté kněžstvo. Duch svatý byl odmítnut a vyměněn za kněžstvo. Vidíte, co to bylo?

Nejprve to byly skutky v církvi, pak se to stalo učením. Skrze Luthera to bylo znovu vyneseno, ale pak i oni šli zase zpět a zavedli kněze, arcibiskupy a kardinály.

Kdo jiný je hlavou Boží církve, než On sám. Amen! Nyní se cítím velice dobře. Duch svatý byl poslán do církve, aby v ní vládl – ne jenom kazatel, ale celé shromáždění. Není svatý jen kazatel, nýbrž celá církev má Ducha svatého. Místo, aby přenechali všechno Duchu svatému, dali Večeři Páně jiný význam, a nazývají to „oltární svátostí“, což znamená Duch svatý. Jak pro všechno na světě může být kousek chleba a doušek vína Duchem svatým? Kdyby to tak bylo, pak byste museli Sk. 2 číst následovně: „Když přišel den letnic, přišel římský kněz a řekl: ‚Vyplázněte jazyk, položím vám na něj hostii!‘ a on sám se napije vína a řekne: ‚Nyní jste obdrželi Ducha svatého.‘“

Tedy myslím, že je to strašné. A také je. Nyní se ale chceme dívat dále. Byl jsem ordinován v baptistickém sboru. Říká se, „Jestliže vyznáš Ježíše Krista jako Syna Božího, potom jsi zachráněn.“ Ďábel věří, že On je Syn Boží a třese se. Věří tomu možná víc, než mnozí z členů sboru. Ďábel věří tomu stejnému a třese se, neboť zná svůj osud.

Nyní pojďme k metodistům. Ti říkají: „Jan nekřtil, ale pokropil!“ Ó bratři! Kam to přišlo? „Když byl den letnic, byli všichni shromáždění na jednom místě.“ Nepřišel kazatel, který je mile oslovil a řekl: „Podejte mi pravici na společenství a zapíšeme vaše jméno do knihy.“ To nezní správně.

Tehdy to ještě znali lépe. Čím to bylo všechno způsobeno? Nikolaité dovnitř zavedli muže, kteří překroutili slovo Písma a utvořili denominaci, ve které Bůh již nemohl působit. Tam zemřeli. Proto zde Ježíš řekl: „Jste mrtví. Máte jméno, že žijete, ale jste mrtví.“ Mnozí jsou mrtví a neví to.

Můj bratr a já jsme chodili na ryby, když jsme ještě byli malí. Našel jsem želvu, které jsem urazil hlavu. Později se mne ptal: „Co jsi chytil?“ Řekl jsem: „Želvu, kterou jsem zabil. Tamhle leží její hlava.“ Vzal klacek šel tam a chtěl tu hlavu hodit do vody, ta želva při tom po něm chňapla. Víte přece, že žijí ještě několik minut dále. On odskočil zpátky a křičel: „Poslechni, mám za to, že jsi řekl, že je mrtvá.“ Řekl jsem: „Ano!“ Nato řekl: „Pak o tom ale neví.“

Tak je to s mnohými lidmi. Jsou mrtví a neví to. ON řekl: „Nenávidíš skutky Nikolaitů“, kteří církvi všechno odnímají a kladou to na svaté kněze a svaté kardinály a svaté biskupy. Někteří z vás letničních říkají: „Až přijde přednosta okresu, rozhodne, bude-li se tu moci uspořádat bohoslužba s uzdravováním nebo ne.“ Haleluja! Je to sám Duch svatý, který o tom má rozhodovat. Boží věčné Slovo. Říkáte: „Bratře Branhame, věříme, že Bible učí křest na jméno Ježíše Krista, ale okresní přednosta říká, začneme-li s tím v našem sboru, všechny nás vyhodí.“ Jděte jen kupředu, neboť to souhlasí. Raději bych chtěl být vyhozen, než být vyloučen tam. Vyjmete-li něco ze Slova, pak tam nebudete moci vejít. Je lepší být vyhozen zde, nežli tam. Jestliže budete vyhozeni tady, pak se dostanete tam. Vždy jde o stejnou věc. Zůstaňte na ní.

Chtěli bychom stát správně. Moji bratři, je to velice vážná věc. Toto musíme předkládat správně. Církve nebude moci být vzdělána dříve, dokud nás Bůh nepřivede zpět na položený základ. ON Svou církev nikdy nepostaví na něčem nesmyslném. Přizná se jen ke Svému Slovu anebo vůbec nepřijde. S Jeho Slovem to musí souhlasit.

Nedávno ve shromáždění v Chatauqua, jehož se zúčastnili mnozí, kteří jsou dnes také zde, někdo řekl: „Br. Branham dostává od Boha dopředu zjevené věci, které jsou zde říkány." Vždyť jste to také slyšeli. On řekl: „Bratr Branham je služebník Páně. Když na něm spočine Duch Páně, je pomazaným prorokem. Ví věci, neboť Bůh mu říká, co bylo a co bude. Ale jeho teologii neposlouchejte." Co je to za nápad? Jak může někdo něco takového říci. Dokonce i kdybyste nepoznali rozdíl mezi zelenými fazolemi a zrnkovou kávou, pak tohle byste jistě věděli lépe. Jak můžete o této věci smýšlet tímto způsobem? Slovo prorok samo v sobě znamená „Boží zjevovatel Slova". Jak jen tedy můžete?

Slovo Páně přichází k prorokovi. Neřekl jsem, že já jedním jsem. Oni to řekli. Ale vy to dobře vidíte. Jak může člověk jen proto, aby zachoval učení nějakého sboru, jen proto, aby souhlasil se svou organizací, říci něco takového? Prodáváš své právo prvorozenství za čočkovou polévku. Ezau, mizerný pokrytče. Tak to je. Prodáváte své právo prvorozenství za miskou čočky kvůli denominacím a organizacím, které Bůh nenávidí. Myslete na to!

Říkáte: „Organizace?" Bůh ji nenávidí. Kvůli tomu nastalo mezi bratry rozdělení. Mnozí mezi metodisty, baptisty a presbyteriány by dnes chtěli sedět ve společnosti u stolu Božího. Kdyby to ale učinili, byli by vyloučeni. Tak s tím raději ani nezačnou. To souhlasí. Již jejich matka k nim patřila – jsou tedy od samého začátku vnoučata. Co je mi do toho, kam patřila matka. Ona žila ve světle svého času. Vy žijete v jiném čase.

Asi před třemi sty lety prohlásili vědci, že míč, který dosáhne vyšší rychlosti než 30 mil, odpoutá se od zemské přitažlivosti a zmizí ve vesmíru. Myslíte, že vědci tomu věří ještě dnes? Nyní překročili rychlost 1900 mil za hodinu. Nehledí zpět na to, co bylo řečeno tehdy, dívají se kupředu. Ale sbor se stále ohlíží na to, co řekli Wesley, Moody nebo Sankey. Všechny věci jsou možné těm, kdo věří. Dívejme se dopředu.

Víte, že jen to nejnižší zvíře se dívá zpátky? Je to žába. Člověk ale má nejvyšší formu života, jaká existuje. Žába se dívá zpátky. Nemám je rád. Chci hledět dopředu, věřit a důvěřovat, putovat ve světle, jako On je ve světle. ON nechává světlo svítit.

Když jsem měl jednou shromáždění v Kentucky, přišel někdo a řekl: „Nevěřím v uzdravení." Odpověděl jsem: „To je v pořádku. Jsi Američan."

On řekl: „Nevěřím ničemu, jedině, že bych to viděl."

Řekl jsem: „To je v pořádku."

Opětoval: „Protí tobě nic nemám, jen nevěřím tomu, co říkáš."

Odpověděl jsem: „To je tvé právo. Ty to nepotřebuješ."

Zase odpověděl: „Nepřijmu nic, jedině, že bych to jasně viděl."

Řekl jsem: „To je dobře. Jistě přicházíš z Missouri."

Odpověděl: „Ne, z Kentucky."

„Někomu, kdo pochází z Kentucky, se to neposlouchá dobře", řekl jsem. „Ale když tak myslíš, tak to dělej."

Pak jsem se ho zeptal: „Jak se dostaneš domů?"

Odpověděl: „Přes kopec. Za ním stojí můj dům." Byl to milý muž, který mne pozval, abych šel s ním domů. Řekl jsem: „Přál bych si, abych mohl, bratře." Ale již jsem slíbil, že půjdu ke svému strýci. Vyzval jsem ho, aby jel se mnou. „Ne, musím tady přes kopec a potom dolů do údolí." Ptal jsem se: „Jak se tam dostaneš?" Řekl: „Jdu cestou vzhůru."

Namítl jsem: „Je taková tma, že sotva uvidíš před sebou svou ruku. Jak se tam dostaneš?"

On řekl: „Mám lucernu. Zapálím ji a ona mi posvítí."

Opětoval jsem: „Když lucernu rozsvítíš a zvedneš ji vysoko, můžeš vidět svůj dům?"

On řekl: „Ne, dům vidět nemůžeš."

Ptal jsem se dále: „Jak se tam tedy dostaneš?"

On řekl: „Jednoduše jdu a světlo mi svítí na cestu."

Tehdy jsem řekl: „To je ono. Amen. Jen putuj v tom světle!" Jdi dále, nezůstávej stát, jděte dále v posvěcení. Ptáte se: „Jak se tam dostanu?" Jděte jednoduše dále.

Po posvěcení je pro vás připraven křest Ducha svatého. Jak ho obdržím? Jednoduše putuj dále ve světle. Znamení a divy budou následovat. Jednoduše putujte dále ve světle. Jděte kupředu! Pokaždé, když uděláte nový krok, posvítí vám světlo na ten další. Neboť On předchází před vámi. ON vás netlačí. ON vás vede. ON je to světlo. Ó, tolik se z toho raduji. Vy také? ON je světlo. V Něm není žádná temnota.

„Ty nenávidíš skutky Nikolaitů“, které se staly učením. Podívejme se, co řekl Pavel, který založil sbor v Efezu. Otevřeme si k tomu Sk. 20. Věříte, že Pavel byl prorok? Jistěže byl. Vzpomínáte si na vidění, které měl na moři. Pavel, prorok předpověděl, co se stane. Řekl: (Dobře naslouchejte!) *Neboť jsem neobmeškal zvěstovati vám všeliké rady Boží.*

Ó, tento pozeňnaný muž. Chtěl bych se dívat v onen den na to, jak bude mučednická koruna vsazena na jeho hlavu. Jestli tam bude možné ještě něco takového, abych mohl plakat, pak plakat budu. Budu jásat, až Pavla, toho velikého apoštola uvidím v jeho krásném bílém rouchu. Ach, jsem si jist, že bude mnoho jáсотu, až tam všichni dorazíme.

Neboť jsem neobmeškal zvěstovati vám všeliké rady Boží.

Souhlasí to? Nuže, vy křesťané, pohleďte sem. Chtěl bych se vás na něco zeptat. Kdo to byl, kdo těm věřícím přikázal, že se mají nechat ještě jednou pokřtít, přesto, že předtím již jednou byli pokřtění na jiné jméno, nežli na jméno Ježíše Krista? On kázal celou radu Boží, že? Co řekl Pavel? „A kdyby přišel anděl z nebe a vám kázal jiné evangelium, nežli vám kázáno bylo ...“ To zahrnuje i opětovný křest na jméno Ježíše Krista. „Ať anděl z nebe, kněz, kardinál, dozorce, pastýř, kazatel, kdokoli jiný by evangelium zvěstoval jinak, nechť je prokletý.“ Tak je to. To stojí v Gal. 1, 8.

Ve Sk. 20, 27 říká: *Neboť jsem neobmeškal zvěstovati vám všeliké rady Boží. Buďte tedy sebe pilní i všeho stáda, v němž Duch svatý ustanovil vás biskupy (dohlážitely), abyste pásli církve Boží, kterou dobyl svou vlastní krví. Kdo nás vykoupil? Či krev to byla? Bible říká, že to byla Boží krev. Bůh nás vykoupil Svou vlastní krví. Souhlasí to? „... abyste pásli církve Boží, kterou vykoupil Svou vlastní krví.“*

Neboť vím, že po mém odchodu vejdou mezi vás vlci hltaví, kteří nebudou odpouštět stádu. A z vás samých povstanou muži, kteří budou mluvit převrácené věci, aby obrátili učedníky po sobě.

Po letech takoví muži utvořili organizaci. Posvěcení Ducha svatého od církve odstoupilo. Od této chvíle panovali kněží, biskupové a papežové. Zaplatili kněze a on je vymodlí z očištěnce nebo z pekelného ohně a všechno ostatní. To jsou Nikolaité. Bůh řekl: „JÁ je nenávidím!“ Dejte pozor! Můžete říci: „Bůh řekl, že je nenávidí?“ Nu, zkoumejme tedy, jestli to řekl.

Ale toto máš, že nenávidíš skutky Nikolaitů, které i Já nenávidím.

Bůh nenávidí organizace. To souhlasí. Nu, sledujte přesně, co budou dělat. Hleďte, co udělali. Nyní dávejte pozor na to, jestli to nedělají během těch období církve. ON nenávidí organizaci.

Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvim.

Ty vlky, o nichž psal Pavel, zde vidíme jako Nikolaity. Oni se pokoušejí vytvořit kněžství podle vzoru levítského kněžství, které je novozákonnímu učení cizí. Amen.

Řecké slovo „Niko“ znamená podmaňovat nebo přemáhat. Kdo měl být přemožen? Laici – Duch svatý. Jestliže vzkříšeného Pána Ježíše, který činí znamení a divy mezi věřícími, z církve vypudíte a zvolíte do ní muže, ať je to papež, kardinál anebo dozorce, usilujete o vytlačení Ducha svatého od laiků a podřítit je tzv. svatému lidskému řádu. Oni se postaví nad laiky, nenazývají se již pastýřem, ale otcem, přesto, že Ježíš řekl: „Nikoho na zemi nenazývejte otcem ...“ Vidíte, tuto zlou věc? A co jsme učinili my?

Ó, přál bych si, abychom nebyli tak omezeni a mohli mluvit o Zj. 17, o té velké nevěstce. Ona jí je, protože páchala duchovní cizoložství proti Bohu. Je označena jako vdova a také jako matka děvek. To souhlasí. Víme, že to byl Řím, který se rozkládá na sedmi pahrbcích. Popis na něho sedí přesně. V něm ten muž s počtem svého jména (Zj. 13, 18). Všichni víme z předcházejících poučení, kdo to byl. Smutné na tom je, že ona byla matkou děvek. Zde ji vidíme v jejím začátku, v Římě, se skupinou tzv. křesťanů.

Slyšte, Bůh mi pomoz, abych to objasnil. Byla to skupina křesťanů v církvi. Stali se lhotejnými, formálními, odtáhli se a vytvořili organizaci. V temném období se sjednotili se státem. Stát a

náboženské společenství se nazvaly křesťanským kostelem, – „Svatý katolický kostel". Slovo „katolický" znamená „všeobecný". Nyní to byl velký universální křesťanský kostel. Ty, kteří mluvili v jazycích, jásali, uzdravovali nemocné, atd., označují jako bludné učitele, až konečně dojde na donucování a všichni, kteří ještě ve správném způsobu uctívají a klaní se, jsou předhazováni lvům, jestliže nepřijali katolicismus. Toto pronásledování trvalo celá staletí. Ale církev nikdy nevymřela. Tu nemůžete usmrtit. Bůh řekl, ona vydrží až do konce a On jí dá korunu života. Oni prošli časem pronásledování.

Pak vystoupil Martin Luther a církev vyvedl skrze ospravedlnění. Co se ale stalo potom, co Luther zemřel? Zorganizovali se a udělali z toho luteránský kostel a ustanovili své učení. Čeho se dopustili tím, že zorganizovali? Byl to návrat zpět do Říma. Duch svatý působil dále. John Wesley to viděl, on, Whitefield a mnozí jiní z těch velkých probuzeneckých kazatelů. Přinesli světu v oněch dnech záchranu.

Ve Filadelfském období církve měli probuzení, které zachránilo Anglii a také Ameriku. Měli shromáždění, ze kterých byli vyhnáni. Nazývali je svatými koloběžkami. Tak se vedlo vám metodistům. Padali k zemi pod silou Boží. Lili jim vodu na obličej a ovívali je. To souhlasí. Oni se třáslí pod mocí Boží, až se o nich říkalo, že mají cukání. Byli to lidé, kteří se pod mocí Ducha svatého chvěli a třáslí. To jsou dějiny metodistů. Z nich vyšli kvakeři atd. Nyní se zorganizovali. Udělali z toho „primitivní metodisty" a takové a onaké metodisty, až klesli tak hluboko, že ze svých zpěvníků chtěli vyškrtnout slovo „krev".

Před několika dny mi volala má matka, abych se podíval na nějaký televizní program. Tady v Indianě byl jeden metodistický kazatel, který ve své kapli vyučoval rokenrol. Řekl: „Je to ostuda, když takové krásné umění jsme až dosud neměli v kostele." To je ďábel ve falešném prorokovi. Tak to je. Nechtěl bych vás urazit, ale bratři, říkám vám pravdu Boží. Raději vás trochu pozlobím a dosáhnu toho, abyste zkusili Písmo a přišli s Bohem do pořádku, než abyste na konci byli ztraceni. Teď mne možná nechcete, ale jednoho dne mne obejmete a řeknete: „Bratře Branhame, je to pravda." Je to zde, ale oni se pohybují dále směrem tam. Bible říká, že to udělají.

Po Wesleyovi přišlo letniční probuzení. Byly jim navraceny dary, obdrželi křest Ducha svatého, mluvení v jazycích, atd. Jestliže pšeničné zrnko roste ze země, zapustí kořeny, potom vzejdou dva lístky. Myslíte, že to je již pšeničné pole. Stéblo roste až ke klasu. První stádium bylo v době reformace. Druhé za metodistického probuzení – pylový prášek, bratrská láska, evangelizace, vzájemné oplodnění. Dokonce příroda dokládá svědectví o těchto třech vývojových stupních. Luteráni vyšli z tohoto chaosu. Metodisté dokazovali bratrskou lásku. Ve svém čase evangelizovali. Byla to epocha misionářů. Největší čas misionářů, který svět kdy viděl, byl v metodistickém období. To souhlasí. Setřásali pyl.

Co se tam stalo? Na klasu se objevil pyl – letniční probuzení – pšeničné zrnko, jaké bylo položeno do země. Ne lístek, ne stéblo, ale zrnko. Ale mnozí letniční jsou tak zarostlí plevelem, že pšenici lze sotva vidět. Je na čase, aby byla vyčištěna. Co udělali? To stejné, co metodisté. Ti jedni zorganizovali a řekli: „My jsme Assemblies of God!" Ti druzí: „My jsme letniční sbor svatosti." Třetí: „My jsme věřící jednoty." Zase jiní: „My jsme věřící dvojnosti (duality)." A tak to šlo dále. Jednohrbý velbloud, dvouhrbý, tříhrbý, všechno. Ó, je z nich tak mnoho organizací.

Co udělali? Zase všechno vrhli zpátky do Říma. Křtili římsko-katolickým křtem. Zeptám se nějakého letničního, aby mi ukázal, kde někdy někdo v Bibli křtil ve jménu „Otce, Syna a Ducha svatého"? Ptám se kněze, kardinála, učitele, aby mi ukázal, jestli se to někdy stalo někde jinde, než v katolickém kostele? Luther to převzal – katechismus a všechno ostatní. Metodisté to nesli dále. Letniční, vy byste se měli stydět. Očistěte všechno! Jděte zpět ke Slovu! Čiňte pokání, nebo Bůh vezme pryč váš svícen, světlo, které máte. Amen! To souhlasí.

Ducha svatého jako vůdce již nepřijímáte, ale zavedli jste místo toho bratrství svatých mužů, kteří převzali postavení nad laiky nebo ve shromáždění. Nenazýváte je kazatel, pastýř (mají nás nazývat pastýři) nýbrž otec, kardinál, biskup, arcibiskup, předseda okresu. Praví věřící toto nenáviděli, a Bůh za tím stál a řekl: „JÁ je také nenávidím." Neboť tím představeným má být On,

tím arcibiskupem, papežem. ON působí v každém jednotlivci, ne v nějaké organizaci, nýbrž v osobě.

Nyní dejte pozor, zatímco končíme. Zbývá nám ještě jeden verš. Zde máme začátek katolického dogmatu apoštolského následnictví. Kolik vás to ví? (Apoštolská poslušnost) Katolíci říkají: „Papež je následníkem Petra – skrze apoštolskou poslušnost.“ Něco takového neexistuje. Jak to mohlo být, že Ezau a Jákob se narodili ze svatých rodičů. Jeden byl křesťan a druhý ovlivňován ďáblem. Jak to může být? Hřích je hřích, ale Bůh dává narození.

Bůh nás vyvolil již před ustanovením světa. Věděli jste to? Počkejte, až budete číst dějiny a uvidíte, jak Ireneus chválil Boha, protože On jej vyhlédl již před ustanovením světa. Také Martin a všichni ostatní Ho chválili. Dokonce lidé o něm říkali, že je vyvolen před ustanovením světa. Tak to učí Písmo. Ti bratři byli s Bohem v souladu. Ale tento starý černý kostel prošel tisíci pěti sty lety temného období a zadusil všechno jako čadící lampa a zatemnil světlo. „Ale v čase večera bude světlo!“, řekl Pán.

V apoštolském následnictví následuje jeden papež za druhým. Aby se někdo stal papežem, musel se stát nejprve kardinálem. Jistě, je to nesmysl. Ti laici – ne svatí a spravedliví – kněží se nyní za ně modlili, aby je vymanili z jejich hříchů, odpouštěli hříchy a brali peníze za zpověď.

Protestanti dělají totéž. Poklepávají své pastory po ramenech a žijí jako svět. O Bohu již nevíte víc než on. On je nechává ve svém sboru a počítá je k členům svého sboru. Dovolí jim tak zůstat a ujistí je, že jsou zachráněni. Jak zklamání budou onoho dne, jestliže nejsou znovuzrozeni. Bez Ducha svatého jste ztraceni. Žádný člověk nemůže říci: „Ježíš je Kristus“, než jedine skrze Ducha svatého.

Pravý sbor v Efezu nebyl sveden těmi uhlaženými intelektuálními přednáškami, to nenáviděli. Oni nebyli svedeni. Pravá církev to nebyla. Poznali to. Nikolaité měli falešné zjevení, které nesouhlasilo se Slovem Božím. Ukažte mi, kde je v Bibli řeč o knězi a zpovědi. Kde je psáno něco o „pokropení“ k odpuštění hříchů? Kde se kdy křtilo „ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého“ na odpuštění hříchů? Kde je ten verš: „Podejte nám pravici společenství a napište naše jména do kostelní knihy!“ Kde jste toto všechno viděli? Co je to? Je to kněžstvo – duchovenstvo – které nesouhlasí se Slovem. Jsou to ti Nikolaité a Bůh řekl: „JÁ je nenávidím!“ Pojdte zpět ke Slovu! Ví, že to je silné, bratři. Ale já nejsem odpovědný. Dohadujte se s Ním.

Falešné zjevení – ne zajedno se Slovem. Byli označeni jako lháři, falešní apoštolové a falešní proroci. Ale pravá církev se pevně držela původních učení Pavla, křtu Duchem svatým a průvodních znamení, které potvrzují Slovo, jež Pavel učil. Amen. Ukažte mi, kde Bůh kdy potvrdil slovo o pokropení. Ukažte mi, kde Bůh slovo potvrzoval skrze mluvení jazyky a velikými věcmi jen proto, že kazateli podali pravici společenství a vaše jméno zanesli do sborové knihy, přesto, že stále ještě žvýkáte tabák, kouříte, pijete, lžete, hraje hazard a běháte za radovánkami. Ó milost, je to tělesné! Falešní proroci, přátelé. Jistě.

Cesta Boží je svatá. Nechť je každému údu Těla Ježíše Krista známo toto: Bůh vaši oběť nepřijme dříve, dokud nepovedete svatý život. Oběť musí být přinesena svatýma rukama. Než mohl velekněz vejít dovnitř, aby obětoval oběť, musel se posvětit, být posvěcený a pomazaný – libá vůně a všechno ostatní tam muselo být, než mohl přijít do přítomnosti Boží, aby mohl oběť přinést. Souhlasí to? Jak potom můžete podvádět, krást, rozčilovat se, hádat se s vašimi sousedy a mnoho jiného, jak to děláte a potom přijít a říkat: „Čest Bohu Pánu! Čest Pánu Ježíši. Haleluja!“

Lidé říkají: „Vidím, že oni mluví v jazycích.“ To neznamená, že mají Ducha svatého. „Slyšel jsem, jak jásají.“ Ani to neznamená, že by měli Ducha svatého. Duch svatý je život. Písmo říká: *Země zajisté, kteráž často na sebe přicházející déšť pije, a rodí bylinu příhodnou těm, od kterých bývá dělána, dochází požehnání od Boha. Ale vydávající trní a bodláky zavržená jest a blízká zlořečení, jejížto konec bývá spálení.* (Žid. 6).

Slunce svítí na spravedlivé a nespravedlivé. Déšť padá na spravedlivé a nespravedlivé. Déšť přichází kvůli pšenici, (tak to říkáme) ale také pro plevel na poli. Jestliže je pšenice žíznivá, pak žízni také plevel. A stejný déšť, který padá na pšenici, zavlažuje i plevel. Ó, ta malá pšenice pozdvihne hlavu a volá: „Pánu čest! Haleluja! Haleluja! Raduji se, že přišel déšť.“ Plevel také bude

volat: „Čest Bohu! Čest Bohu! Haleluja! Jsem tak šťasten, že ho dostávám." „Ale podle ovoce je poznáte." To souhlasí. „Podle jejich ovoce je poznáte."

Nyní sedmý verš, zatímco se přibližujeme závěru prvního období církve. *Kdo má uši k slyšení, slyš, co Duch praví církvím: Kdo přemůže, tomu dám jísti ze stromu života, který stojí v ráji Božím.*

Vidíte přátelé, tak můžete přemáhat. Nejprve musíte přemoci, potom z toho můžete jíst ovoce. Můžete si ještě vzpomenout na kázání posledního večera? Jan musel být nejprve v Duchu, než mohl něco vidět. Jestliže nyní říkáte: „To není baptista, proto ho nebudu poslouchat."

„To není presbyterián, a proto si ho neposlechnu."

„Když on neučí to stejné, jako můj sbor ..." Tak nepřemůžete. Ještě nejste v Duchu. Ještě jste nezaujali správný postoj. Přijďte do Ducha a řekněte: „Pane Ježíši, miluji Tě. Zjev mi všechno, jak to vidíš Ty. Ukaž mi to!" Pak se dostanete do správného stavu. To souhlasí.

Dejte pozor! V 1. Mojžíšově čteme třikrát o stromu života a ve Zjevení také. Před několika dny v neděli jsme to probírali. Pozorujte to! Dábel každé místo Písma nenávidí, ale 1. Mojžíšovu a Zjevení nenávidí nade všechno. Vrhne se na 1. Mojžíšovu kvůli věrohodnosti této knihy. Chtěl by lidem namluvit, že to tak nebylo, že se všechno nestalo tak, jak je to tam napsáno a jak Bůh řekl, ale něco jiného stvoření uskutečnilo. On na to útočí takovým způsobem. Vyjme něco z knihy Zjevení, neboť ona zjevuje, že Ježíš je Bůh a že on, ďábel bude svržen do zatracení, slávu posvěcené církve a její vzetí vzhůru k Bohu, odsouzení falešných proroků a všech, kteří tady lžou a dělají všechny tyto věci. Budou vhozeni do ohnivého a sírového jezera. Nemusí nás udivovat, že je od toho zdržuje. Ale myslíte na to, v obou čteme o stromu života v ráji.

Nuže, ten strom. Ježíš řekl v Janovi 6, chcete-li si to napsat: „JÁ jsem ten chléb života." Myslete na to!

Chtěl bych to znázornit na těchto dvou sloupech. Po mé pravici je strom v zahradě nazvaný „strom života". Po mé levici stojí strom nazvaný „strom poznání". Kdo z vás ví, že Písmo mluví o stromu života a stromu poznání? Člověk měl jíst ze stromu života, ale stromu poznání se nesměl dotknout. Když se jej poprvé dotkl, oddělil se od Stvořitele. Ztratil společenství s Bohem, když poprvé jedl ze stromu poznání. Nu, přemýšlejte bystře! Vám, kteří si všechno zapisujete, poskytnu dost času, abyste to nepropásli.

Ježíš řekl v Jan 6, že jejich otcové pili z duchovní skály. ON řekl: „JÁ jsem ta skála, která byla na poušti." Židé zvedli ruce a rouhali se: „Ty, že jsi byl před Abrahamem a ještě Ti není ani padesát. Říkáš, že jsi viděl Abrahama. Teď vidíme, že jsi ztratil rozum a jsi z ďábla." Vidíte?

ON řekl: „Dříve, než byl Abraham, jsem Já." „JÁ JSEM" byl v hořícím keři s Mojžíšem – „JÁ JSEM". „Nežli byl Abraham JSEM JÁ", ne „Já jsem byl". Nuže, vy, co prohlašujete: „Dny divů jsou za námi", vy byste museli toto místo Písma takto podávat: „JÁ jsem byl ten velký „Já jsem byl". Vidíte? Ne ten „Já jsem byl" nebo „Já budu", nýbrž „JÁ JSEM". To znamená věčný. ON je věčný. Slovo „JÁ JSEM" je věčné, přes všechna období, v každém čase, ve všech sedmi zlatých svícnech, v každém sboru, v každém místě, v každém srdci. „JÁ JSEM" (ne „Já jsem byl" nebo „Já chci být"). JÁ JSEM nyní, jak jsem vždycky byl." Vidíte? Vždy „JÁ JSEM".

Oni řekli: „Naši otcové ... Tebe neznáme. Víme, že jsi z ďábla." Říkali: „Naši otcové jedli čtyřicet let manu na poušti." Ježíš řekl: „Přesto zemřeli." Souhlasí to? „Všichni zemřeli." Ó, „Já jsem Chléb života, který přišel od Boha z nebe. Jestliže z něho člověk jí, již nikdy nezemře." Oni řekli: „Tento člověk obětuje své tělo, abychom z něho jedli? Vidíme, že se zbláznil. Jistě."

Chléb života byl ze stromu života, ze kterého jedli v zahradě Eden. ON byl strom života. Nuž, jestliže byl strom života osobou, potom byl také strom poznání osobou. Had neměl žádné semeno. Jestliže život přišel skrze muže, smrt přišla skrze ženu. Ona byla strom smrti.

Had ji znečistil. Ona přece řekla. „Had mě svedl." To souhlasí. Ne had jako plaz, ale jako nejchytřejší ze všech živočichů polních. Byl mezi šimpanzem a člověkem. Semeno zvířete se s ženou nesmísí. Ale had byl tím spojovacím článkem. Bůh nad ním vyslovil zlořečenství, takže v něm byla změněna každá kost, která byla podobná člověku. Nemá nohy, takže se musí plazit po břiše. Věda se snaží toto odůvodnit, ale je to skryto v tajemstvích Božích, co se stalo uprostřed ráje Božího. Tady je to zjevené.

Ona porodila svého prvního syna Kaina – syna satana. Souhlasí to? On byl synem satana. Jestliže se to tak nestalo, odkud potom přišlo všechno zlo? Od Adama, který byl synem Božím? On přišel od svého otce, d'ábla. On vraždil. První vrah byl d'ábel – d'áblův syn.

Dejte pozor, co se stalo potom. Pozorujte Kainovu linii. Jeho potomstvem byli ve všech generacích vědci a velcí muži. Čtete Bibli. Stavěli domy, pracovali s kovem a byli vědci. Ale všichni potomci Setovi, (Abel byl mrtvý, tip na Krista, zemřel. Abel zemřel a Set zaujal jeho místo. Smrt, pohřeb a vzkříšení) byli prostí zemědělci a pastýři ovcí.

Ježíš řekl: „Vaši otcové jedli na poušti manu a přesto zemřeli. Ale Já jsem Chléb života." Jaký Chléb života? Z Edenu. „Jestliže někdo jí z tohoto Chleba, nikdy nezemře." Bůh postavil anděla před strom života, aby jej střežil, aby nikdo z tohoto stromu nejedl a nežil věčně. Souhlasí to? Oni museli zůstat s tím druhým stromem a zemřít. Je to tak? Dokud z toho jedli, museli umírat. Tak jistě zemřete i vy, jestliže budete jíst ze stromu poznání. Proberme tedy tento strom o něco blíže. Podívejme se, co skrze něj přichází.

Skrze něj byl vynalezen střelný prach – skrze strom poznání. Usmrcuje to naše kamarády. Další vynález byl automobil – skrze strom poznání. Ten zabíjí ještě více než střelný prach. Nyní máme vodíkovou bombu. Bůh nezničí nic, ale člověk zničí sám sebe svým poznáním. Ale všechno, co patří Bohu, On zase zavolá zpět. Bůh neztratí nic. Ježíš to řekl. „Kdo z tohoto chleba jí, má věčný život a Já ho v posledním dni zase probudím." To je Jeho zaslíbení.

Nyní daleko pokročili, jedí ze stromu poznání a umírají. Ale jakmile by se dostali k druhému stromu, žili by věčně. Ale nyní, místo aby jim anděl bránil v přístupu ke stromu, jsou k tomuto stromu vedeni andělem sboru. Je to pro všechny lidi. Oni budou zavedeni zpět ke jménu Ježíše Krista, ke stromu života, který stojí v ráji Božím. Doufám, že jste tomu porozuměli. Strom života stojí v ráji Božím, abyste měli na něm účast, byli syny a dcerami Božími a žili věčně. „Vpravdě, vpravdě pravím vám: kdo Má slova slyší a věří tomu, který Mne poslal, má věčný život a na soud nepřijde, nýbrž přešel ze smrti do života."

Bratře, sestro, obřezával jsem a způsobil vám bolest. Nechtěl jsem to. Vidíte? Bůh to ví. Ale musím to dělat tímto způsobem, abych vám ukázal, kde se nalézáme. Nevěřím, že máme ještě mnoho času. Nemám v úmyslu upírat křesťanství vám, kteří patříte k nějaké organizaci. Tak to není. Ti lidé se stali obětmi okolností. Oni neví, co mají dělat. Jejich rodiče dosud vždy jen patřili k nějakému sboru.

Ale bratře, chtěl bych ještě něco říci, než odtud půjdeme. Věříte prorokům? Písmo říká, že je máme poslouchat. Prorok řekl: *A tak bude den jeden, kterýž jest znám Pánu, aniž bude dne, ani noc; a však stane se, že v čas večera (než slunce zapadne) bude světlo.* Souhlasí to?

Tak vidíte, co jsme měli. Pozorujme to. Geograficky slunce vychází na východě a zapadá na západě. Chtěl bych vám to demonstrovat na mapě. Potom, co Duch svatý sestoupil v Jeruzalémě, prošel se Svým působením celou zemí sem i tam, ta pouť vypadá jako osmička. Šlo to odtamtud sem, do Irska, až na druhou stranu k západnímu pobřeží a zase se vrací zpět. Evangelium mělo průběh jako číslo osm. Civilizace postupovala se sluncem. Kolik z vás to ví? Učili jste se to. To víte. Nejstarší civilizací je Čína. Tam odtud to šlo do Orientu, když Duch svatý neprorazil skrze slunce, ale skrze Syna.

Když slunce prorazí mlhou a noční temnotou, semeno, ať se nachází kdekoli, bude žít, neboť veškerý rostlinný život žije skrze slunce. To víme. Můžete nalít beton na trávník a co se stane příští jaro? Kde se objeví nejhustší trávník? – hned vedle betonu. To je ten život pod ním. Pravý život nemůžete ukrýt. Ten malý život, jakmile zjistí, že slunce proniká, si razí cestu vzhůru i pod betonem, až to malé stéblo pronikne na vzduch a může chválit Boha. Život nemůžete potlačit. To souhlasí. Život. Jestliže jste znovu narození, pak to nemůžete skrýt. Něco musí vykřiknout, jestliže je ve vás život.

Nuže, všechny věci, které jsou nyní mrtvé – ta malá semínka se nyní rozloupnou, míza klesá dolů a všechno je mrtvé, ale život tady ještě je. Když na jaře vysvitne slunce, začnou ty malé květiny a všechno ostatní vzházet, skrze střeby, klády a kameny. Všechno se zase probouzí k novému životu. Souhlasí to? To se děje, protože vysvitne slunce.

Jednou bude Syn, ten původce věčného života zářit a všechny, kteří byli pro Něho povoláni k věčnému životu „v posledních dnech probudím“, řekl On. Vidíte, co mám na mysli? Všichni, kteří mají věčný život, povstanou. Ať vás pohrbí v moři, nebo vaše těla spálí a popel bude rozfoukán na všechny strany, Bůh vás na konci dnů přesto probudí. I když skončíte v žaludku hladového lva nebo v plamenech, i kdyby z vás již nic nezbylo, přesto vás Bůh probudí. Dokonce vlasy na hlavě máte sečtené. Bůh vás probudí.

Všichni narození z žen zemřou. Kdo ale je zplozen z toho Muže, Krista Ježíše, ten žije. Skrze ženu máte podíl na tomto životě a zemřete. Kolem toho žádná cesta nevede. Musíte zemřít. Jak jistý máte podíl při Něm, tak jistě budete žít. Kolem toho také žádná cesta nevede. Budete žít. Amen. Jestliže to jedno má za následek smrt, tak to druhé plodí život. To je jediná možnost, jak obdržet život. Prorok řekl: „V čase večera bude světlo.“ Mluvil o dni, který nebude jasný, ale bude temný, zamračený, studený, mlhavý. Avšak slunce prolomí a dá světlo. Vysoko nad mlhou a mračny prolomí světlo slunce – dostatek světla, tolik, že v něm můžete chodit. Vidíte, kam jdete a přesto to ještě není jasný a světlý den.

V tom dni sotva mohlo něco žít. Ať zasadíte cokoli, nepříjde-li na to slunce, tak to zahyne. Že ano? Sedláci to ví. Jestliže zasejete semeno do stínu, zajde. Vy, kdo pěstujete pšenici, víte, že je-li špatné a studené léto, pak zajde.

Vidíte, co se v tomto období s církví stalo? Ona chřadne. Hyne skrze denominace. „Zapište své jméno do sborové knihy! Měli jsme dost světla, abychom věděli, že existuje věčný Bůh.“ Z toho se těším. „Měli jsme dost světla, abychom věděli, že existuje Kristus a že přijde den soudu. Měli jsme dost světla. Naše jména byla zapsána do seznamu. Podali jsme ruku kazateli, to všechno jsme udělali.“ Ale nyní je večerní čas. Civilizace přešla z východu na západ. Nyní jsme dorazili k západnímu pobřeží. Dále to již nepůjde. Jinak jsme zase na východě. Bible říká, že světlo přijde ve večerním čase.

Není slunce, které svítí na západě, stejné, jako to, co vyšlo na východě? Ano! To souhlasí. Co tedy Bůh zaslíbil? To bychom nyní chtěli pozorovat. Držte se toho pevně, neboť se to děje v tomto období. Bible to říká. Dokáží vám to, během toho, co budu mluvit o poselství v dopisech. „V čas večera má na západě prolomit světlo, aby slunce spravedlnosti znovu vyšlo s uzdravením pod svými křídly.“ Stejná znamení a stejné divy, které se děly tehdy na východě, se dějí nyní na západě skrze vylití Ducha svatého v posledních dnech.

Bratr Branham zpívá.

To stejné říkal již Petr. „Ať s jistotou pozná celý izraelský dům, že Jež Bůh učinil Pánem i Kristem, právě toho Ježíše, kterého jste ukřižovali.“ Dále řekl: „Pokání činite a dejte se každý z vás pokřtít na jméno Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů ...“

Dovolte mi připomenout vám, co jsem zmiňoval již před několika dny o předepsaných lécích. Předepsané léky lidé neužívají rádi. Jestliže existuje lék pro vaši nemoc a vy ho odmítáte, pak není vinou lékaře, že zemřete. Ne, je to potom vaše vina, protože jste ho neužili. Jestliže lékař něco předepíše a vy jdete s receptem k někomu, kdo tomu nerozumí a přimíchá něco, co k tomu nepatří, může vás to zabít. Že? Lékař dlouho studoval, aby věděl, kolik ze všech přísad do toho patří. Musí tam být dostatek protilátek, aby jed mohl být zneškodněn, abyste nezemřeli. Musí to být vyrovnané. Užijete-li protilátek příliš, pak to tomu pacientovi rovněž nepomůže. Je-li v tom moc jedu, zabije ho to. Musí to být v rovnováze. Otázka zněla: „Copak není žádného lékařství v Galád? Není tam již žádný lékař? Ach, proč se dceři mého lidu ještě nedostalo uzdravení?“ Co se děje se sborem? V čem vězí příčina, že tak mnohé staré sbory jsou nemocné? Protože je mnoho nepovoláných lékárníků, kteří podávají špatné léky. To souhlasí. Nikdy se nekřtilo ve formuli „Otec, Syn a Duch svatý“. Jak zní ten recept?

Dejme slovo Petrovi. Kdo z vás ví, že měl klíče království nebeského? To řekl Ježíš. Co k tomu Petr řekl? On měl pověření, tento recept pevně uchovat. Když to množství lidu slyšelo, co se stalo (křik, jásání a mluvení jazyky atd.), řekli: „Tito jsou plni sladkého vína.“ Petr odpověděl: *Jistě nejsou tito, jak vy se domníváte, zpili, poněvadž jest teprv třetí hodina na den. Ale toto jest, což předpovědíno skrze proroka Joele: A bude v posledních dnech, dí Bůh, vyleji z Ducha svého na*

všeliké tělo, a prorokovati budou synové vaši i dcery vaše, a mládenci vaši vidění vídati budou, a starci vaši sny míti budou. A zajisté na služebníky a na služebnice své v těch dnech vyleji z Ducha svého, a budou prorokovati. A ukáží zázraky na nebi svrchu, a znamení na zemi dole, krev a oheň a páru dymovou. Slunce obrátí se v temnost, a měsíc v krev, prvé než přijde den ten Páně veliký a zjevný. A stane se, že každý, kdokoli by vzýval jméno Páně, spasen bude.

O Davidovi říká dále Petr: Prorok tedy byv, a věděv, že přísahou zavázal se jemu Bůh, že z plodu ledví jeho podle těla vzbudí Krista, a posadí na stolicí jeho, to předzvěděv, mluvil o vzkříšení Kristovu, že není opuštěna duše jeho v pekle, ani tělo jeho vidělo porušení.

Muži bratři, sluší směle mluvití k vám o patriarchovi Davidovi, že i umřel, i pochován jest, i hrob jeho jest u nás až do dnešního dne.

„Vidíte, on jako prorok viděl vzkříšení Krista. To nechť je vám oznámeno, že tento Ježíš, kterého jste ukřižovali, toho udělal Bůh Pánem a Kristem.”

„Když to slyšeli, proniklo jim to jako bodnutí srdcem a obrátili se k Petrovi a ostatním apoštolům s otázkou: co máme činit, vážení bratři?” „Dr. Šimone Petře, napiš nám ten recept! Jak to můžeme obdržet? Chtěli bychom být uzdraveni od hříchu.” Pozorujte, co řekl. Podle toho můžete vidět, kde církev opustila stopy. On řekl: „Okamžik prosím, dám vám nyní recept. Je to věčný recept pro vás, vaše děti a všichni, kteří jsou ještě daleko, kolik by jich Pán náš Bůh povolal.” Co řekl? Jak to vystavil? Tak, jak to mají katolíci? Jako to mají baptisti nebo metodisti? Každý k tomu něco přidal anebo odňal. Jako letniční? I oni přidali a odebrali. Co řekl? „Pokání činite a dejte se každý z vás na odpuštění vašich hříchů pokřtít, tak obdržíte Dar Ducha svatého.” Je to věčné nařízení. „Pro vás, pro vaše děti, pro všechna období platné a pro všechny.”

Ó Bože, očisti mé ruce, mé srdce, Pane! I když mě opustí všichni přátelé, chtěl bych přesto to biblické nařízení předat dále tak, jak je napsané.

V tomto selhání vězí ten důvod, proč je tak mnoho mrtvých sborů a členů. Tolik protilátek jste do toho přidali a tolik odňali, že to již vůbec není ten originální recept. Nic již není uzdraveno. Potřásají si navzájem rukama, vstupují do sboru. Pokropují! Ó milosrdenství. To není to nařízení. To je smrt. Jestliže chcete život, chcete-li Ducha svatého, potom následujte tomu, co řekl Bůh. Vezměte to nařízení, a sice přesně tak, jak je napsal. Nic k tomu nepřidávejte! Neodnímejte od toho! Neboť až do Zjevení je napsáno: „Kdo k tomu přidá nebo odejme, tomu Bůh odejme díl ze stromu života.” On je vrchní lékař. Ó já Ho miluji. Milujete Jej také?

Nuže vidíte, to velké Efezské období, do kterého se vloudila bludná učení, aby vytvořili organizaci. Začali do sboru dosazovat kněze, kardinály, papeže a dozorce, kteří chtěli rozhodovat o Duchu svatém a církvi. To nemůžete v pravé církvi mít. Kdo je vůbec šéf? Petr byl jednou vyzván, aby již nekázal ve jménu Ježíše Krista. Ne kázat, ale zakázali mu kázat ve jménu Ježíše Krista. Ó, ďábel toto jméno nenávidí.

Petr jim odpověděl: „Sami sudíte, je-li před Bohem správné, poslouchat více vás než Boha?” Bible svědčí, že by Petr byl plný denominací? ... ne, plný Ducha svatého. Neřekl: „Počkejte, nejprve se poradím s vedoucím sboru a vyslechnu, co tomu řekne.” Věděli jste, nebo vám to mám říci, že stav misionářů Assemblies of God posuzují psychiatři, aby zjistili, jsou-li duchovně způsobilí, stát se misionářem? Kolik vás o tom slyšelo? Jistě, všichni o tom víte. Kdo má misionáře posuzovat? Psychiatr nebo Duch svatý? Vidíte, co dostanete, když o tom rozhodují lidé? Lidské teorie, lidské učení. Počkejte, až přijdeme k letničnímu období. Bůh všechno spálí, tak jistě, jako že svět existuje. Ano, jistě, a uvidíte, jak všichni, ze všech období tím byli zapálení.

Ale On se jednoho krásného dne vrátí. Je to sedm období církve. Je sedm období církve, ale pak přišel čas, ve kterém vyšli Ženichovi vstříc. Někteří spali, v prvním, druhém, třetím nočním bdění. Ale naposledy zazní volání: „Hle, Ženich přichází, probudte se a potkejte se s Ním.”

Všechny spící panny se probudí.

Bratr Branham zpívá:

Až to věčné jitro přijde ...

Podejte si navzájem ruce. Tak je to správné.

Z dálky se nám třpytí země ...

Ó, modleme se všichni se skloněnými hlavami a řekněme následující: Pane Ježíši, miluji Tě. Věřím, že Ježíš Kristus je Syn Boží, Bůh zjevený v mase, aby mé hříchy ode mne vzal. Nespoléhám se na své zásluhy, neboť žádné nemám. Ale důvěřuji opravdově zásluhám Ježíše Krista, který je mým Spasitelem, Bohem a Králem. Já Ho miluji. Amen.

Brzy již, brzy, ó, jak krásné, také my tam
s jáсотem vejдемe.

Brzy již, brzy, ó, jak krásné, také my tam
s jáсотem vejдемe.